

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2023 M. NR. 12 (172)

LIETUVOS SPORTO APDOVANOJIMAI

METŲ LAUREATAI

TRADICINIUOSE LIETUVOS
SPORTO APDOVANOJIMUOSE –
ĮVERTINIMAS UŽ SUNKŲ DARBĄ
IR SĖKMĘ AUKŠČIAUSIO LYGIO
VARŽYBOSE

LIETUVA
OLYMPIC

WWW.LTOK.LT

DOVANA,

kuri gali išpildyti svajones...

5

SKAITYTOJAMS

L TOK PREZIDENTĖS MINTYS

6

METŲ APDOVANOJIMAI

TRADICINĖSE IŠKILMĖSE – PADĖKOS IR LAIMĖS AŠAROS

10

METŲ SORTININKAS

PER ŠVENTES – MOČIUTĖS BANDELĖS

12

METŲ SPORTININKĖ

PATINKA, KAI SUNKU

14

METŲ KOMANDA

GERIAUSIA DOVANA – LAIKAS SU ŠEIMA

16

METŲ PROVERŽIS

PRANOKO LŪKESČIUS

18

METŲ TRENERIS

SAU IR KITIEMS PALINKĖJO SVEIKATOS IR SĖKMĖS

20

UŽ GYVENIMO NUOPELNUŠ

OLIMPINEI ČEMPIONEI PATINKA IR DOVANOTI, IR GAUTI DOVANAS

22

L TOK 35-METIS

PRISIMINĖ IŠŠŪKIŲ KUPINĄ KELIĄ

24

LOA

OLIMPIEČIAI PRATĖSĖ TRADICIJĄ SUSIBURTI L TOK

27

TRADICIJA

PAGERBĖ PEDAGOGUS

28

ČEMPIONATAS

SIEKTI DAUGIAU

32

SITUACIJA

NEPABŪGO IŠBANDYMŲ

35

SEMINARAS

VILNIUJE – ŽVILGSNIS Į OLIMPINĮ PARYŽIŲ

38

MOKYMAI

DIDŽIAUSIA NAUDA – RYŠIAI IR ĮGYTA PATIRTIS

40

KRONIKA

L TOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

42

SKAITAU, ŽIŪRIU, KLAUSAU

ATSIRIBOTI NUO APLINKOS PADEDA IR KNYGOS, IR MUZIKA

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 12 (172), 2023 m.

VIRŠĖLYJE

2023 m. Lietuvos olimpinio sporto laureatai

Vytauto Dranginio nuotr.

REDAKTORIUS

Marius Grinbergas

AUTORIAI

Lina Motužytė
Dalia Musteikytė
Marytė Marcinkevičiūtė
Lina Daugėlaitė
Bronius Čekanauskas
Dominykas Genevičius
Mantas Stankevičius

FOTOGRAFAI

Alfredas Pliadis
Vytautas Dranginis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJA

Urtė Gimžauskaitė

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga su savo skaitytojais, privalu pranešti, kad informacijos šaltinis – „Olimpinė panorama“

AB „Vakarų laivų gamykla“ įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi galias laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla“ didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

LAIVO GAMYBA

3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

LĖKTUVO GAMYBA

80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

AUTOMOBILIO GAMYBA

23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos

OFICIALUS RĖMĖJAS

PRIEŠ AKIS – LABAI SVARBŪS METAI

LIETUVOS OLIMPINĖ BENDRUOMENĖ ŽENGĖ Į 2024-UOSIUS – OLIMPINIUS METUS, KURIAIS TAIP PAT MINĖS OLIMPINIO JUDĖJIMO ŠIMTMETĮ MŪSŲ ŠALYJE. APIE TAI „OLIMPINĖ PANORAMA“ KALBASI SU OLIMPINE ČEMPIONE, LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTE DAINA GUDZINEVIČIŪTE.

LTOK ir Lietuvos olimpinio fondo komanda Lietuvos sporto apdovanojimuose

Kokie olimpiniam judėjimui bus 2024-ieji?

Tai itin svarbūs metai. Mūsų laukia net dvejios olimpinės žaidynės. Sausį kartu su keliolika jaunų ir talentingų sportininkų vyksime į jaunimo žiemos olimpinės žaidynes, kurios vyks Pietų Korėjoje. Na, o vasarą mūsų laukia svarbiausias sporto įvykis per ketverius metus – Paryžiaus olimpinės žaidynės.

Be to, šiais metais minime olimpinio judėjimo šimtmetį Lietuvoje. Praėjo lygiai šimtas metų nuo tada, kai Lietuvos sportininkai – du dviratinkai ir paskubomis suburtą futbolo rinktinė – debiutavo olimpinėse žaidynėse. Malonus sutapimas, kad tuomet jos taip pat vyko Prancūzijos sostinėje.

Šimtmečio proga olimpinio sporto bendruomenę, sportininkus, trenerius, medikus, rėmėjus, partnerius ir kolegas gegužę pakviesime į iškilmingą renginį. Norime padėkoti ne tik už pergales ir rezultatus, bet ir puoselėjamas olimpines vertybes, darbą olimpinio sporto labui Lietuvoje. Turėsime nemažai fizinio aktyvumo skatinimo projektų, į kuriuos pakviesime aktyviai įsitraukti visuomenę.

Kaip vyksta pasiruošimas Paryžiaus žaidynėms?

Iki žaidynių liko vos pusmetis, todėl pasiruošimas darosi vis intensyvesnis. Nuolat bendraujame su sporto federacijomis apie žaidynėse dalyvausiančių sportininkų poreikius ir mūsų galimybes juos patenkinti.

Kitaip nei ankstesnėse žaidynėse, šiose stipriai sumažinta kvota aptarnaujančiam personalui. Nacionaliniams olimpiniais komitetams tai reiškia papildomas apgyvendinimo išlaidas bei galvos skausmą, kaip paskirstyti akreditacijas ar suburti medikų komandą. Anksčiau su didesnėmis tam tikros sporto šakos komandomis kartu vykdavo ir medikas bei komandos vadovas. Komandos vadovui akreditacijos tikrai nebegalėsime skirti, o tam tikrais atvejais reikės spręsti ir dėl galimybės turėti savo mediką.

Lietuvos olimpinėje rinktinėje bus mažiausiai dvi naujos sporto šakos – breikas ir jojimas. Breiko šokėją Dominiką Banevič jau vežėme į Europos žaidynes, o štai jojimas iš organizacinės pusės mums iki šiol nepažįstamas. Misijos vadovai stengiasi kuo daugiau susipažinti su šios sporto šakos specifika, kad galėtume kuo geriau patenkinti sportininkų poreikius.

Lapkritį, iki žaidynių likus mažiau nei metams, kelialapius buvo iškovoję 20 sportininkų. Tuo pat metu prieš Tokijo žaidynes tokių buvo 25, o prieš 2016-ųjų Rio de Žaneiro – 42 atletai. Taigi rinktinė traukiasi. Kaip manote, kodėl?

Manau, pagrindinė priežastis – neapgalvotos, skubotos ir su sporto bendruomene nederintos reformos. Gruodį LTOK olimpinio sporto direkcija sukviėtė visų vasaros sporto šakų federacijų atstovus, kalbėjosi ir išgirdo jų lūkesčius.

Dažna federacija kaip rinktinės mažėjimo priežastį minėjo centralizuotą medicininį ir mokslinį aprūpinimą, kurio nebeliko. Mažesnės federacijos dažnai tiesiog neturi galimybių samdyti medikų, todėl mums labai sunku konkuruoti su kitomis valstybėmis.

Be to, kaip vieną limituojančių veiksnių federacijų vadovai įvardijo pasikeitusią olimpinio sporto finansavimo sistemą. Nuo praėjusių metų visą sporto finansavimą perėmė valstybė, LTOK neteko galimybės finansiškai prisidėti prie pasirengimo žaidynėms. Valstybinis finansavimas vėluoja, išankstiniai mokėjimai biudžeto lėšomis, pavyzdžiui, už treniruočių stovyklas, negalimi.

Taip pat pasikeitė ir sporto šakų finansavimo kriterijai, 2028 m. Los Andželo olimpinėms žaidynėms buvo iškelti ypač aukšti tikslai. Nors valstybės stipendijos aukščiausio lygio sportininkams padidėjo, atletams užtikrinamos socialinės garantijos, bet stipendijas gauna mažiau olimpinį kandidatų.

Žinoma, keičiasi ir sunkėja atrankos sistemos, bet jos keičiasi visiems.

Olimpinio ir parolimpinio sporto laureatai

TRADICINĖS IŠKILMĖS – PADĖKOS IR LAIMĖS AŠAROS

VILNIUJE RAUDONU KILIMU ŽENGĖ LIETUVOS SPORTO ŽVAIGŽDĖS – GRUODŽIO 21 D. PARODŲ IR KONGRESŲ CENTRE „LITEXPO“ SURENGTOJE APDOVANOJIMŲ CEREMONIJOJE PAGERBTI 2023 METŲ OLIMPINIO IR PARALIMPINIO SPORTO LAUREATAI.

Lietuvos tautinio olimpinio komiteto (LTOK), Lietuvos parolimpinio komiteto (LPK) ir Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos (ŠMSM) organizuojamame renginyje iš viso išdalyta 11 apdovanojimų.

Vedėjų dueto Martyno Starkaus ir Vytauto Radzevičiaus diriguotą Lietuvos sporto apdovanojimų vakarą pradėjęs šalies prezidentas Gitanas Nausėda džiaugėsi sporto bendruomene.

„Noriu pasidžiaugti jumis visais – ne tik tais, kurie bus apdovanojami, bet ir visais nominuotaisiais. Turime daug svarbių sukakčių. Tai – 35 metai, kaip atkurtas Tautinis olimpinis komitetas, kitais metais švęsime olimpinio judėjimo šimtmetį, bet kas man atrodo itin svarbu, ir ypač šiais laikais, kad mūsų sportininkai yra teisingoje istorijos pusėje. Jie žino, kas yra principai, vertybės.

Norėčiau nulenkti galvą prieš sportininkus ir pasakyti, kad tik jūs vieni ir jūsų treneriai žinote, kiek išliejate prakaito, kiek skiriamie rytmečių, vakarų ir dienų tam, kad būtų rezultatai, kuriais džiaugiamės. Taip pat noriu padėkoti ir išreikšti savo pagarbą treneriams, kurių pasiaukojimas, gebėjimas perduoti žinias ir, svarbiausia, tikėjimas savo auklėtinais daro stebuklus.

Ir, žinoma, norisi palinkėti, kad taip iškilmingai palydėdami 2023-uosius ir įžengdami į 2024 metus mes pasiektume daug naujų pergalių – jūs pasiektumėte ir kartu taptumėte įkvėpimu visiems“, – susirinkusiuosius sveikino G.Nausėda, vėliau Metų sportininko apdovanojimą įteikęs antrus metus iš eilės šį trofėjų

iškovojuosiam lengvaatlečiui Mykolui Aleknai.

Apdovanojimuose paminėtos ir Lietuvos olimpinei bendruomenei reikšmingos progos: neseniai buvo minima LTOK atkūrimo 35 metų sukaktis, o 2024-aisiais ne tik vyks Paryžiaus olimpinės žaidynės, bet ir bus švenčiamas olimpinio judėjimo Lietuvoje šimtmetis.

„Ši šventė – reta galimybė suburti sporto bendruomenę ir padėkoti už šiais metais nuveiktus darbus. Dėkojame ne tik sportininkams, bet ir visiems, kurie padeda siekti rezultato ir garsinti Lietuvą. Kiti metai – olimpiniai, todėl mums visiems noriu palinkėti dar daugiau olimpinių kelialapių, o sportininkams – kantrybės, ištvermės ir sveikatos. Jūs savo pavyzdžiu įkvepiate ne tik sporte, bet ir gyvenime vadovautis olimpiniais principais“, – sakė LTOK prezidentė, olimpinė čempionė Daina Gudžinevičiūtė.

„Paralimpinio judėjimo misija – siekti įtraukios visuomenės per sportą. Šįvakar čia matome, kaip svajonė tampa realybe – jau ne pirmus metus parolimpiečiai ir olimpiečiai pergalės švenčiame drauge. Noriu padėkoti, kad galime būti kartu. Ačiū kiekvienam sportininkui, treneriui, gydytojui, kineziterapeutui, asistentui, administratoriui už visų jūsų darbą. Jūs nukalėte pergalės kartu. Ačiū parolimpinio ir viso Lietuvos sporto partneriams bei rėmėjams. Jūsų indėlis į Lietuvos pergalės yra esminis“, – pabrėžė LPK prezidentas Mindaugas Bilius.

Pasveikinti laureatų į „Litexpo“ susirinko gausi sporto bendruo-

METŲ GERIAUSIEJI

Olimpinio sporto laureatai

Metų sportininkė

Dominika Banevič (breikas).

Apdovanojo atlikėjas Marijus Mikutavičius.

Kitos nominantės: Rūta Meilutytė (plaukimas) ir Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė (šiuolaikinė penkiakovė).

Metų sportininkas

Mykolas Alekna (lengvoji atletika).

Apdovanojo Lietuvos prezidentas Gitanas Nausėda.

Kiti nominantai: Danas Rapšys (plaukimas) ir Andrius Gudžius (lengvoji atletika).

Metų komanda

Donata Karalienė ir Dovilė Rimkutė (irklavimas).

Apdovanojimą įteikė Vakarų laivų gamyklos generalinis direktorius Arnoldas Šileika.

Kiti nominantai: Lietuvos moterų 3x3 krepšinio rinktinė (Kamilė Nacickaitė, Giedrė Labuckienė, Martyna Petrėnaitė ir Gabrielė Šulskė) ir keturvietės baidarės įgula (Simonas Maldonis, Mindaugas Maldonis, Ignas Navakauskas ir Artūras Seja).

Metų treneris

Virgaudas Leknickas (irklavimas).

Apdovanojimą įteikė aktorė ir atlikėja Inga Jankauskaitė.

Kiti nominantai: Dainius Novickas (3x3 krepšinis) ir Mantas Jusis (lengvoji atletika).

Metų proveržis

Monika Paulikienė ir Ainė Raupelytė (paplūdimio tinklinis).

Apdovanojimą įteikė nuomonės formuotoja Dovilė Filmanavičiūtė.

Kiti nominantai: Greta Karinauskaitė (lengvoji atletika) ir Viktorija Senkutė (irklavimas).

Už gyvenimo nuopelnus

Angelė Rupšienė (krepšinis).

Apdovanojimą įteikė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Paralimpinio sporto laureatai

Metų sportininkė

Raimeda Bučinskytė (šaudymas).

Apdovanojo LPAK prezidentas Mindaugas Bilius.

Kitos nominantės: Oksana Dobrovolskaja (lengvoji atletika) ir Aušra Garunkšnytė (lengvoji atletika).

Metų sportininkas

Rapolas Micevičius (snieglenčių sportas).

Apdovanojo choreografė, dėstytoja, šokių mokytoja Anželika Cholina.

Kiti nominantai: Edgaras Matakas (plaukimas) ir Osvaldas Bareikis (dziudo).

Metų komanda

Lietuvos vyrų golbolo rinktinė (Nerijus Montvydas, Genrikas Pavliukianecas, Justas Pažarauskas, Mantas Brazauskis, Artūras Jonikaitis, Juozas Eigminas, treneriai Klaidas Janeika ir Aurimas Skinulis).

Apdovanojimą įteikė TV3 generalinė direktorė Laura Blaževičiūtė ir „BITĖ Lietuva“ generalinis direktorius Gintas Butėnas.

Metų treneris

Deimantas Jusys (lengvoji atletika).

Apdovanojimą įteikė dirigentas Vytautas Miškinis.

Metų proveržis

Ernestas Česonis (triatlonas).

Apdovanojo švietimo, mokslo ir sporto ministras Gintautas Jakštas.

Kiti nominantai: Lietuvos vyrų tinklinio sėdint rinktinė ir Simonas Žvirblis (plaukimas).

menė – ne tik atletai, jų komandos nariai, artimieji, sporto federacijų nariai, bet ir švietimo, mokslo, kultūros, meno pasaulio atstovai, politikai, diplomatai.

Švietimo, mokslo ir sporto ministras Gintautas Jakštas, sveikindamas sportininkus su šiemet iškovotomis pergalėmis, dėkojo jiems ir treneriams. „Ačiū jums už džiaugsmą, už pasididžiavimą savo šalimi, kurį teikia jūsų pergalės, – tada mes visi jaučiamės didesni, stipresni. Svarbu ne tik pergalės, medalių kolekcijos, bet ir jūsų pavyzdys – siekti daugiau, svajoti drąsiau, eiti į priekį, ypač kai tai nebūna nei labai lengva, nei paprasta. Nuoširdus jums ačiū“, – sakė ministras.

Pirmasis įteiktas apdovanojimas – „Už gyvenimo nuopelnus“. Šimet taip pagerbta legendinė krepšininkė, 1976 m. Monrealio ir 1980 m. Maskvos vasaros olimpinių žaidynių čempionė Angelė Rupšienė, kuri po aktyvios sportinės karjeros daug metų dirbo trenere.

„Užtenka, – tildė iš pagarbos atsistojusios publikos plojimus buvusi sportininkė ir kartojo, kad jai iš jaudulio širdis sustos. – Taikos, sveikatos, sportuokit ir gerbkite vieni kitus“, – linkėjo ji, atsiimdama vieno LTOK atkūrėjų, šviesaus atminimo Kazimiero Motiekos medalį ir advokatų kontoros „Motieka ir Audzevičius“ premiją iš LTOK prezidentės D.Gudžinevičiūtės rankų.

„Atlikėjo ir sportininko gyvenimai panašūs tuo, kad tikrasis rokenrolas prasideda tada, kai jau yra rezultatai“, – lygino aktorė ir dainininkė Inga Jankauskaitė, kuriai teko garbė apdovanoti Metų trenerį.

Juo tapo irkluotojus ugdantis Virgaudas Leknickas, kurio auklėtinės Donata Karalienė ir Dovilė Rimkutė tapo planetos pirmenybių ir Europos čempionato sidabro medalių laimėtojomis, iško-

vojo Lietuvai kelialapį į 2024 m. Paryžiaus olimpines žaidynes, o leva Adomavičiūtė ir Kamilė Kralikaitė užėmė dešimtą vietą pasaulio čempionate ir laimėjo šaliai olimpinį bilietą. Be to, V.Leknicko treniruojamos K.Kralikaitė ir Martyna Kazlauskaitė pelnė pasaulio jaunimo iki 23 m. čempionato auksą.

„Ši nominacija – tai džiaugsmo ir skausmo ašaros, pūslėtos merginų rankos“, – sakė treneris, dėkodamas irkluotojoms už sunkų darbą.

Metų komandai statulėlę įteikė bendrovės Vakarų laivų gamykla generalinis direktorius Arnoldas Šileika. „Vienas žmogus – svarbi

Šventės šeimininkai LTOK prezidentė D.Gudžinevičiūtė ir LPAK prezidentas M.Bilius su pirmąja šalies pora – Diana ir Gitanu Nausėdomis

komandos dalis, bet jis tik vienas žmogus, ne komanda“, – garsųjį NBA krepšininką Kareemą Abdul-Jabbarą citavo verslininkas, pasveikinęs Metų komanda tapusį irkluotojų duetą D.Karalienę ir D.Rimkutę.

Metų proveržio nominacijos laimėtojoms apdovanojimą įteikusi nuomonės formuotoja ir atlikėja Dovilė Filmanavičiūtė sakė: „Net kai jums nesiseka devynis kartus iš eilės, žinokit, kad mes jus beprotiškai palaikom.“

Šios statulėlės laimėtojos – paplūdimio tinklininkės Monika Paulikienė ir Ainė Raupelytė – neslėpė jaudulio ir dėl jo drebančių rankų. M.Paulikienė nuo scenos dėkojo savo vaikams Kamilei ir Kajui, vyrui Simui – didžiausiems savo palaikytojams, Šiaulių miestui ir kitiems rėmėjams, suteikiusiems joms su porininke galimybę siekti olimpinės svajonės, kuri jau visai šalia. Šis tinklininkų duetas Europos čempionate užėmė penktą vietą, o planetos pirmenybėse į istorinius Lietuvos metraščius įrašė pirmąsias pergales ir finišavo rekordiniėje 17-oje pozicijoje.

Prieš įteikdamas Metų sportininko prizą prezidentas G.Nausėda prisipažino, jog renginyje jį apėmė toks energijos antplūdis, kad panorio likti šventėje ir po oficialiosios dalies. Paskelbus, kad laimėjo disko metikas M.Alekna, jį, einantį atsiimti prizo, spėjo apkabinti taip pat į geriausiojo vardą pretendavęs plaukikas Danas Rapšys. Padėkojęs treneriui Mantui Jusui, šeimai ir visiems palaikantiems, pasaulio čempionate bronzos medalį laimėjęs, Europos jaunimo iki 23 m. čempionu bei rekordininku tapęs ir olimpinį kelialapį iškovojęs sportininkas buvo konkretus: „Apdovanojimai ne už gražias kalbas, o už darbus. Keliauju ruoštis olimpiadai.“

Metų sportininkę į sceną pakvietė atlikėjas Marijus Mikutavičius ir pajukavo, kad didžiausia garbė šventėje tenka jam – apdovanojimo laureatą po prezidento. Išgirdusi, jog nugalėjo breiko šokėja Dominika Banevič, jos mama Alina Banevič nubraukė laimės ašarą. Verkė ji ir klausydama nuo scenos dukters žodžių: „Dėkoju visiems, bet šis apdovanojimas nėra vien tik mano. Skiriu jį savo

mamai. Šį kelią mes einame dvišiai. Mes kartu verkiame po nesėkmių ir džiaugiamės po pergalių. Labai džiaugiuosi, kad turiu tokią mamą. Noriu pasakyti, kad kartais mes, sportininkai, turime per daug visokių minčių, nes norime laimėti, bet reikia nepamiršti, dėl ko mes tai pradėjome, ir mėgautis tuo, ką darome.“

Naujosios olimpinės sporto šakos – breiko – atstovė, būdama 16 metų, tapo pasaulio ir Europos čempione, Europos žaidynėse pasipuošė bronzos medaliu ir užsitikrino asmeninį kelialapį į 2024 m. Paryžiaus olimpinės žaidynes. Dominika prisiminė, jog prieš dvejus metus į sporto apdovanojimus atvyko kaip programos dalyvė ir scenoje šoko, o dabar atsiima Metų sportininkės apdovanojimą.

„Dabar einu į salę ruoštis Paryžiui“, – sakė jaunoji Lietuvos olimpinė viltis, nurungusi tokias sporto žvaigždes, kaip plaukikė Rūta Meilutytė ir penkiakovininė Lauri Asadauskaitė-Zadneprovskienė. Salė sportininkei plojo atsistojusi.

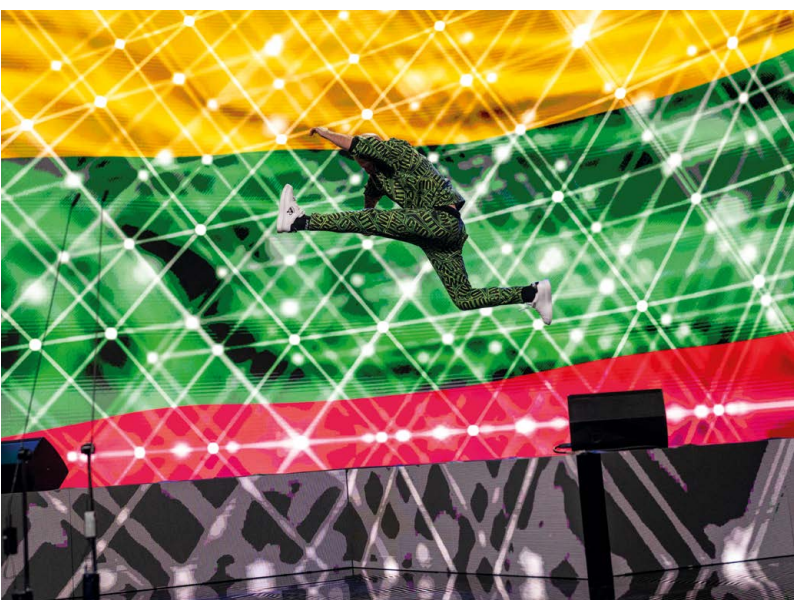
Be apdovanojimo neliko ir R.Meilutytė – ji pripažinta Metų moterimi. Šio titulo laimėtoją jau 25 kartą paskelbė „Lietuvos ryto“ žurnalas „Stilius“, kasmet pagerbiantis tais metais pasižymėjusią kultūros, sporto, verslo ar pramogų pasaulio stilingiausią atstovę. Lietuvos metų moters apdovanojimą – Auksinę kurpatę – R.Meilutytei įteikė „Stiliaus“ redaktorė Liuminata Vainauskienė.

„Šiais metais nutarėme tą padaryti netradiciškai, per šiuos sportininkų apdovanojimus, mat Metų moterimi norime paskelbti sportininkę, kuriai medaliai ant kaklo krito kaip rugpjūčio žvaigždės. Tiesa, ne dėl meteorų, o dėl didelių pastangų. Ji pagerino net pasaulio rekordą. Bet ne tik dėl rekordų, o dėl pavyzdžio, kad viskas įmanoma, tereikia užsispyrimo, pastangų – ir mes kiekvienas galime pasiekti savo tikslą, net ir tą, kurį buvome padėję į šoną. Taigi 2023 metų moterimi skelbiame plaukikę Rūtą Meilutytę“, – atskleisdama laureatę sakė L.Vainauskienė.

Renkant geriausius olimpinio sporto laureatus buvo galima balsuoti internetu dešimt dienų – nuo gruodžio 11-osios. Visuomenės balsai lėmė 20 proc., o Apdovanojimų tarybos, kurią sudarė ŠMSM, LTOK, LPAK, Lietuvos sporto žurnalistų federacijos, Lietuvos sporto federacijų sąjungos, Lietuvos savivaldybių sporto padalinių vadovų asociacijos, Lietuvos olimpinio fondo, LTOK sportininkų komisijos atstovai, – 80 proc. rezultato. Paralimpinio sporto laureatus išrinko LPAK vykdomasis komitetas.

Lietuvos sporto apdovanojimų renginyje skambėjo jau istorija tapusios, sportui sukurtos dainos: grupė „Skamp“ priminė savo seną kūrinį „Sportas“, Vidas Bareikis atliko savą ŽAS dainą „Mes nugalėsime!“ versiją, legendinė estrados dainininkė Irena Ulvydaitė dainą „Skriejama kamuolys“ atliko su Dileta Meškaite-Kisieliene. Šia proga į didžiąją sceną su garsiu kūriniu „Dabar arba niekada“ sugrįžo grupė „B'Avarija“. Pasirodymus nuspalvino oro, gatvės akrobatų šou.

Renginyje pasirodė šalies scenos žvaigždės ir jaunieji talentai

M.Alekną apdovanojo Lietuvos prezidentas G.Nausėda

PER ŠVENTES – MOČIUTĖS BANDELĖS

JAV STUDIJUOJANTIS IR SPORTUOJANTIS LIETUVOS DISKO METIKAS MYKOLAS ALEKNA TRADICIŠKAI ŠVENTINIAM LAIKOTARPIUI GRĮŽTA Į GIMTINĘ IR VISAS ŠVENTES PRALEIDŽIA SU ŠEIMA. ATSIKANDA IR DAR VIENA TRADICIJA – SUDALYVAUTI LIETUVOS SPORTO APDOVANOJIMUOSE, KURIUOSE JAM ANTRUS METUS IŠ EILĖS TEKO GARBĖ LIPTI ANT SCENOS IR ATSIIMTI METŲ ŠALIES SPORTININKO STATULĖLĘ.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

Lietuvos sporto apdovanojimų ceremonijoje M.Aleknai statulėlę įteikė Lietuvos prezidentas Gitanas Nausėda.

21-erių disko metikas šiemet iškovojo Budapešte (Vengrija) vykusių pasaulio pirmenybių bronzos medalį, tapo Europos jaunimo iki 23 m. čempionato nugalėtoju bei rekordininku ir pelnė kelialapį į Paryžiaus olimpinės žaidynes. Be to, 2023-iaisiais lietuvis JAV užfiksavo geriausią savo asmeninį rezultatą – lygiai 71 metrą.

„Manau, savo tikslus šiemet įgyvendinti pavyko. Labiausiai, žinoma, nudžiugino pasaulio čempionato bronzos medalis“, – prisipažino M.Alekna.

Sportininkas niekada neatsisako dalyvauti pagerbimo šventėse, nes tai tarsi pareiga už tam tikrą įvertinimą.

„Žinoma, kad apdovanojimai yra svarbūs, nes tai įvertinimas už praėjusius metus. Visada smagu žvilgtelėti atgal ir pamatyti, ką pavyko per tuos metus nuveikti. O sulaukti tam tikro apdovanojimo visada yra džiugu“, – aiškino lengvaatletis.

Išsirinkti apdovanojimų ceremonijai kostiumą nebuvo sudėtinga, nes šiuo metu jis turi vienintelį tam tinkamą. Bet tai nereiš-

kia, kad M.Aleknos spintoje – vien sportiniai drabužiai.

„Turiu vieną kostiumą, tai dažniausiai jį apsivelku per renginius. Iš tiesų kostiumų turėjau daugiau, bet laikui bėgant juos išaugau. Taip jau yra, kad man nuolat auga svoris ir sudėjimas keičiasi, todėl tenka dažnokai atsinaujinti drabužius. Smagu kartkartėmis pakeisti aprangą. Būti vien su sportine kartais nusibosta“, – neslėpė M.Alekna.

Lietuvos sporto apdovanojimuose dalyvavo ir savo atžalą sveikino Mykolo tėvai – Virgilijus ir Kristina Aleknos. Būtent buvimu su šeima ir kitais artimaisiais sportininkas labiausiai sieja didžiąsias metų šventes.

„Didžiausių metų švenčių visada laikiu, nes smagu grįžti į Lietuvą. Kadangi didžiąją laiką praleidžiu užsienyje, gera pasimatyti su šeima, o tai ir yra svarbiausia šiuo laikotarpiu. Man labai svarbu pabūti kartu, apsikeisti dovanomis“, – sakė M.Alekna.

Kalėdinėmis dovanomis jie įprastai keičiasi Kūčių vakarą, kai susirenka daugiau žmonių.

„Kažkokių labai didelių ar ypatingų švenčių tradicijų neturime, prie stalo susirenkame visa šeima – paprastai tai būna tėvai,

brolis, sesė, atvažiuoja močiutė”, – vardijo disko metikas.

Kūčios ir Kalėdos pasižymi patiekalų gausa. M.Alekna maistui nėra išrankus ir per šventes turi ką skanauti, bet kasmet nekantriai laukia močiutės su savo gėrybėmis.

„Net nežinau, be kokių patiekalų neįsivaizduočiau švenčių, bet visada močiutė prikepa ir atveža skanių bandelių, tai jos labai patinka. Būtent jų labiausiai ir laikiu”, – šypsodamasis sakė sportininkas ir pridūrė, kad pats maisto gaminiu dar neužsiima.

Disko metikas gali džiaugtis ir tuo, kad nereikia rūpintis svoriu, todėl didesnis suvartoto maisto kiekis jam visiškai nemaišo. Jokio ypatingo režimo per šventinį laikotarpį laikytis nereikia.

„Per šventes leidžiu sau pavalyti. Disko metikams svoris nėra labai svarbus, todėl per šventes galima atsipalaiduoti”, – neslėpė M.Alekna.

Po Kalėdų M.Alekna jau rūpinasi grįžimu į JAV, nes jau pirmomis sausio dienomis tenka kibti į darbus treniruotėse. Dėl to Naujųjų metų šventimas niekada nebuvo ilgas ir triukšmingas.

„Naujųjų metų paprastai nešvenčiu. Dažniausiai sulaukiu vidurnakčio ir einu į lovą. Paprastai jau kitą dieną būna treniruotė, todėl šios šventės nelabai sureikšminu”, – prisipažino pasaulio

čempionato prizininkas.

Nors sportininkų gyvenimas nėra lengvas ir susideda iš nuolatinių varžybų, treniruočių, stovyklų ir kelionių, M.Aleknos situacija gana dėkinga. Metų pabaigoje JAV universitete būna atostogos, žiemos pradžioje krūviai dar nėra didžiausi, todėl sportininkas iki šiol dar nėra praleidęs didžiausių metų švenčių atskirai nuo šeimos.

Ar geriausias Lietuvos sportininkas tiki Kalėdų Seneliu? „Kai buvau vaikas, žinoma, kad tikėjau. Maždaug iki antros klasės. Sunku išskirti labiausiai įsiminusių dovaną. Atsimenu, kad vaikystėje labai džiaugiausi, kai gavau žaidimų konsolę”, – prisiminė disko metikas.

2024-ieji – olimpiniai metai. M.Alekna ir dar keletas šalies sportininkų jau gali ramiai ruošti svarbiausioms metų varžyboms, o daugybės atletų dar laukia sunkus kelias iki olimpinėjų keliapių.

„Palinkėsiu visiems Lietuvos sportininkams išvengti traumų. Laukia olimpiniai metai, todėl visiems linkiu pasiekti aukščiausių rezultatų”, – sakė geriausias 2023 metų Lietuvos sportininkas.

Naują sezoną jis turėtų pradėti pavasario viduryje, kai lauks keletas startų už Atlanto. Vėliau sezonas persikels į Europą.

Mykolas, Kristina ir Virgilijus Alekno

D.Banevič apdovanojo M.Mikutavičius

PATINKA, KAI SUNKU

LIETUVOS METŲ SPORTININKĖ BREIKO ŠOKĖJA DOMINIKA BANEVIČ DIENOTVARKĘ PLANUOJA MINUČIŲ TIKSLUMU. NIĖKO TOKIO, KAD INTERVIU ŠEŠTADIENĮ? „MES SENIAI NEŽINOM, KAS YRA ŠEŠTADIENIS. VISAS DIENAS – JUODAS DARBAS“, – SAKO ŠEŠIOLIKMETĖS SPORTININKĖS MAMA ALINA BANEVIČ.

DALIA MUSTEIKYTĖ

Naujosios olimpinės sporto šakos atstovė, žinoma kaip B-girl Nicka, šiemet užkopė į pasaulio reitingo viršūnę. Ji tapo pasaulio ir Europos čempione, Europos žaidynėse pasipuošė bronzos medaliu ir užsitikrino asmeninį kelialapį į 2024 m. Paryžiaus olimpinės žaidynes.

Dominika, ar tau svarbios žiemos šventės?

Taip, šios šventės svarbios, nes jos būna tik kartą per metus. Kalėdos man – jaukus laikas su šeima. Dabar šiuo šventiniu laiku niekur nekeliaujame, turiu žymiai daugiau laiko treniruotis salėje. Tai labai reikalinga ir mane džiugina. Tobulinuosi per nuotolinius užsienio šokėjų seminarus. Kartais kuris nors profesionalas iš užsienio atvyksta kelioms dienoms, tada dirbame gyvai, bet nuolatinio trenerio neturiu, treniruojusi ir judesius kuriu pati.

Net ir laimėjusi Metų sportininkės apdovanojimą neleidai sau nė dienos pailsėti, jau kitą rytą lėkei treniruotis.

Nėra taip, kad kažką gavai ir jau kažką sau leidi. Atvirkščiai: turi kiekvieną dieną, visus metus dirbti tik daugiau. Kartais žmonėms atrodo, kad laimėjus, tarkim, pasaulio čempionatą gali sau leisti pailsėti, nes pasieki savo tikslą. Ne. Aš pasiekiau tik

vieną iš savo tikslų, o jų dar yra daug. Todėl treniruojusi ir stengiuosi dar labiau.

Kokios šių švenčių tradicijos tavo šeimoje?

Ypatingų tradicijų nėra. Kūčių išvakarėse puošiame didelę eglę, esu surinkusi visą stiklinių žaisliukų kolekciją, sėdame prie stalo, ant kurio – dvylika patiekalų, po to visa šeima einame į bažnyčią. Nors gal patiekalų būna ir daugiau (šypsosi). Kalėdos man svarbi šventė. Naujieji metai, kurie kažkam galbūt asocijuojasi su nauja pradžia, naujais tikslais, man mažiau reikšmingi, nes tikslai lieka tokie patys ir laikrodžiui išmušus kitų metų pradžią. Paskutinę metų dieną paprastai būnu salėje – treniruojusi, vakare grįžtu namo ir kažkaip ypatingai nešvenčiu.

Svetur Kalėdų dėl sporto neteko sutikti?

Ne. Dažniausiai tuo metu treniruojusi Vilniuje. Būdavo, kad Kūčių vakarą grįžtu vėlai, kai jau visi susirinkę prie stalo tik manęs laukia. Bet išvykusi tą dieną nebuvau.

Koks patiekalas tau svarbiausias ant Kūčių, Kalėdų stalo?

Galbūt pyragas su žuvimi per Kūčias.

Gal leidi sau daugiau valgyti ne paties sveikiausio maisto? O gal svoris, mityba, tiek daug kasdien sportuojant, nėra aktu- alu?

Stengiuosi valgyti sveikai. Jau kokie treji metai vengiu greito-
jo maisto, negeriu kokakolos. Tad ir per šventes vengiu riebaus
maisto, mišrainių su majonezu irgi nevalgau. Ir tai nutiko auto-
matiškai. Valgydama sveiką, neperdirbtą maistą, be pridėtinio
cukraus jaučiuosi daug geriau, treniruodamasi turiu daugiau
energijos. Mitybos plano man niekas nesudarinėjo, stengiuosi
valgyti taip, kaip pati jaučiu, kad reikia. Šventės nėra išimtis.

Ar ilgai tikėjai Kalėdų Seneliu? O gal ir dabar jo tebelauki?

Vaikystėje juk dauguma juo tiki, rašo laiškus, ko norėtų dovanų.
Mama stengėsi, kad tas stebuklas išliktų kuo ilgiau. Atsimenu,
kad gaudavau Kalėdų Senelio laiškus, juos skaitydavau ir tai
man atrodydavo kosmosas. Tiksliai nepamenu, iki kurio amžiaus
juo tikėjau. Iki kokių septynerių ar devynerių – tikrai.

Kokia dovana paliko didžiausią įspūdį?

Turbūt tokią gavau prieš dvejus metus. Mama po Kalėdų eglute
padėjo vieno mano mėgstamiausių šokėjų nuotolinį kursą. Be
progos nebūtume galėję sau to leisti, nes kursai kainavo nema-
žai. O per Kalėdas įvyko stebuklas (šypsosi). Mamai vis minėda-
vau, kad labai to norėčiau, per Kalėdas ji parodė vaizdo įrašą,
kuriame mano dievinamas šokėjas pasakė, kad laukia manęs
pamokoje. Tai tikrai man buvo didžiausia staigmena.

Kalėdiniu laikotarpiu vyksta Lietuvos sporto apdovanojimai, kiti šventiniai renginiai. Tau jie svarbūs?

Žinoma. Per ceremoniją jau pasakojau istoriją, kad prieš dvejus
metus scenoje rengiau breiko pasirodymą. Dvi ar tris minutes
pašokau ir toliau renginį stebėjau iš užkulisių. Pernai jau gavau
kvietimą pati, su mama stebėjome ceremoniją salėje, o šįmet
buvau nominuota. Labai džiaugiasi. Ir tikėjau, kad laimėsiu, ir

pagalvodavau, kad galbūt ne šiais metais mane išrinks. Manau,
visos trys nominuotos sportininkės buvo vertos laimėti šį titulą,
visos labai sunkiai dirbo. Šįsyk pasisekė man.

Atrodai stilingai ir berniukiškai, kas būdinga tavo sporto ša- kai. Ar kada nors puošiesi suknelėmis, auniesi aukštakulnius?

Mano stilius – ne aukštakulnių. Renginiui norėjau apsirengti
šventiščiau, bet stilių išlaikyti. Buvau su kepure ir sportiniais ba-
teliais – taip jaučiuosi komfortiškai ir būnu savimi.

Turbūt šįmet pavyko išpildyti daugumą savo sportinių sva- jonių ir tikslų. Kuris laimėjimas labiausiai nudžiugino?

Šįmet patyriau skirtingų emocijų, bet daugiau – gerų. Buvo ir
pakilimų, ir kritimo žemyn. Per Europos žaidynes galėjau iško-
voti olimpinį kelialapį, bet vietoje aukso (kurio tikėjau) gavau
bronzą. Tai man buvo didelė pamoka. Kaskart pralaimėję mes
kažko išmokstame. Po Europos žaidynių vidinis balsas sakė, kad
nugalėsiu pasaulio čempionate, ten iškovosiu teisę startuoti
olimpinėse žaidynėse. Taip ir nutiko, bet pamačiusi galutinį re-
zultatą apsiverčiau. Šįmet laimėjau ir Europos, ir pasaulio čem-
pionatą. Dar prieš metus nebūčiau patikėjusi, kad tai įmanoma.
Už šiuos metus esu labai dėkinga ir jais džiaugiuosi.

Ko palinkėtum sau ir kitiems artėjančiais metais?

Galbūt to paties, ką sakiau nuo scenos per apdovanojimus:
mes, sportininkai, visada norime nugalėti, dėl to pamirštame
mėgautis procesu. Jis yra svarbiausias. Juk varžybos trunka
vieną dieną, o joms rengiamės visus metus. Todėl palinkėčiau
sau ir kitiems sportininkams mėgautis sunkiu savo darbu, tuo,
ką mes veikiame kasdien. Aš stengiuosi mėgautis ir skausmu,
ir per fizinio rengimo treniruotes patiriamais sunkumais. Man
patinka, kai sunku. Tada mes tobulėjame. Linkiu mėgautis, per
daug negalvoti ir stengtis eiti pirmyn iš visų jėgų.

Dominika su mama Alina

Metų komandą D.Rimkutę (kairėje) ir D.Karalienę apdovanojo Vakarų laivų gamyklos generalinis direktorius A.Šileika

GERIAUSIA DOVANA – LAIKAS SU ŠEIMA

METŲ KOMANDOS PRIZĄ LIETUVOS SPORTO APDOVANOJIMUOSE PELNIUSIŲS IRKLUOTOJOS 34-ERIŲ DONATA KARALIENĖ IR 22-EJŲ DOVILĖ RIMKUTĖ PRISIPAŽĮSTA, KAD ŠIRDYJE TOKIO ĮVERTINIMO LAUKĖ. PORINĘ DVIVIETĘ VALTĮ IRKLUOJANTIS DUETAS SVARBIAUSIOSE METŲ VARŽYBOSE DUKART PASIPUOŠĖ SIDABRO MĖDALIAIS – IR EUROPOS, IR PLANETOS PIRMENYBĖSE. BE TO, ĮGULA IŠKOVOJO LIETUVAI KELIALAPĮ Į 2024 M. PARYŽIAUS OLIMPINES ŽAIDYNES.

DALIA MUSTEIKYTĖ

Kur komandos stiprybė? „Pasitikėjimas viena kita, bendras tikslas ir jo siekimas. Kai esi vienas, turi pats save motyvuoti, stumti pirmyn. Dabar motyvuojame viena kita, abi turime po žmogų, į kurį galime remtis“, – sako D.Rimkutė.

Vyresnė, labiau patyrusi 2016-ųjų Rio de Žaneiro bronzos laimėtoja D.Karalienė – jai autoritetas, bičiulė, su kuria gerai sutaria ir krante.

Ar laukiate Kalėdų, Naujųjų metų? Svarbios jums šios didžiosios žiemos šventės? Su kuo jos asocijuojasi?

D.R.: Vos jos pasibaigia, jau imu laukti kitų. Kadangi didžiąją laiką dalį leidžiame treniruočių stovyklose, palyginti mažai matome savo šeimas. Pabūti su šeima man labai patinka, o tai paprastai nutinka per žiemos šventes. Kaip gera per Kūčias, Kalėdas visiems susėsti prie bendro stalo, net ir kalėdinius filmus drauge pažiūrėti. Be to, maistas, kurį gamina mama ir močiutė, man skaniausias pasaulyje. Grįžusi pas mamą į Kauną jaučiuosi jaukiausiai, močiutė man taip pat labai artima. Myliu ir branginu visą savo šeimą.

D.K.: Žinoma, visada laukiu Kūčių ir Kalėdų, taip buvo visais gy-

venimo tarpsniais, bet auginant mažus vaikučius šventės įgauna kitą prasmę, viskas projektuojama į juos. Svarbios ne tik šventės, pats buvimas su visa šeima yra labai gražus ir laukiamas. Kūčias, Kalėdas švęsdavome ir mano vaikystės namuose, bet sukūrus savo šeimą jau norisi savų tradicijų.

Kokios tos tradicijos jūsų šeimoje? Gal, Donata, kažką kasmet darote su savo penkiamečiais dvyniais Dovydu ir Povilu?

D.K.: Su vaikais kol kas nieko ypatingo nedarome. Mano vyro Jono šeima labai vertina tradicijas, tad per šventes susitinkame visos šeimos kartos: močiutė, mano vaikučių prosenelė, kurią vadiname bobute, vyro tėvai, mes. Visi kasmet gamina tuos pačius patiekalus.

Dovile, kokios jūsų šeimos tradicijos? Ar jos keičiasi, palyginti su vaikystės Kalėdomis?

D.R.: Ir vaikystėje, ir dabar per Kūčias laužome kalėdaičius. Prieš juos laužant – malda. Tada valgome tradicinius patiekalus, kalbamės, per Kalėdas dar žaidžiame žaidimus. Pavalgę einame visi kartu po eglute išpakuoti dovanų, bandome atspėti, nuo ko do-

vana ir kam ji skirta. Stengiamės dovanas sudėti, kai kiti nemato.

Gal turite savo firminį Kūčių ir Kalėdų patiekalą, kurį kasmet gaminate?

D.R.: Man su šiomis šventėmis asocijuojasi paprasta lietuviška balta mišrainė, kurią turbūt ir valgau kartą metuose. Ant Kūčių stalo nebūna mėsos, bet daug silkės, tik aš ilgai jos neragaudavau. Gal prieš porą metų pabandžiau – ir patiko. Anksčiau rinkdavausi močiutės keptus žuvis kotletukus, bet dabar Kūčių ir be silkės negalėčiau įsivaizduoti.

D.K.: Mano vaikystės namuose visi į šių švenčių tradicijas ir patiekalus žiūrėjome laisviau. Ištekėjusi už Jono, atėjau į tvirtas tradicijas turinčią šeimą, tad teko prisitaikyti (*šypsosi*). Ant šios giminės Kūčių stalo būna tik tie patiekalai, kurie ir turi būti, pasiūliusi, pavyzdžiui, sušių, likčiau nesuprasta (*juokiasi*). Ant Karalių šeimos Kūčių stalo būna silklių, kūčiukų, aguonų pieno, pyragėlių su grybais, kisieliaus – visko. Per Kalėdas bobutė visada patiekia savo firminį pyragą – „Meškiną“. Nežinau jo atsiradimo istorijos, tačiau šis šokoladinis jos gamintas skanumynas stalą puošia visuomet.

Kaip dažniausiai sutinkate Naujuosius?

D.K.: Šeimos rate – jaukiai.

D.R.: Paprastai, su artimaisiais. Sulaukiu dvylikos, pakeliame šampano taurę – ir viskas.

Per šventes dažnam kyla pavojus persivalgyti. Leidžiate tai sau ar save ribojate, kad nepažeistumėte režimo?

D.K.: Mes, irkluotojai, nesame tie, kurie laikosi dietų. Žinoma, stengiamės rinktis sveiką maistą, mums nereikia mesti svorio prieš varžybas. Aišku, prieš sėsdami prie šventinio stalo stengiamės būti atlikę visus dienos darbus ir treniruotes, nes po to būtų sunku sportuoti (*šypsosi*).

D.R.: Per šventes valgau viską. Mes, irkluotojai, tiek daug dirbame, kad visi nusižengimai režimui labai greitai išgaruoja. Tad leidžiu sau viską – ir mišraines, ir tortus. Močiutės gamintiems valgiams tikrai nesakau „ne“.

Ar ilgai tikėjote, o gal tebetikite Kalėdų Seneliu?

D.K.: Sunku pasakyti, iki kelių metų tikėjau, kol greičiausiai kuris nors vyresnis pusbrolis paprotino, kad jo nėra (*juokiasi*). Bet kai namie yra mažų vaikučių, matau jų nuoširdų tikėjimą Kalėdų Seneliu, širdyje ir pati imu juo tikėti. Berniukų laiška jam parašyti, norai išsakyti. Dovydukas, pavyzdžiui, paprašė transformerio, kuris pavirsta sraigtasparniu. Kiek supratau, šiuo metu tarp berniukų tai labai populiarus žaistas, nes buvo sunku tokį surasti.

D.R.: Tebetikiu, kad Senelis yra, nors žinau, kad po eglute dovanas palieka ne jis. Tai man, gal aštuonerių ar devynerių metų, išdavė atvirukas, kuris visada būdavo pridėtas prie dovanos. Jame paprastai būdavo surašyta, kad visus metus buvau gera mergaitė, tad Kalėdų Senelis mane apdovanoja. Palyginau rašyseną su močiutės palinkėjimais ant gimtadienio proga dovanoto atviruko ir pagalvojau: ar gali būti, kad Kalėdų Senelis mane sveikina ir su gimtadieniu?

Kokia Kalėdų dovana jums paliko didžiausią įspūdį?

D.K.: Jaunesnė gal būčiau įvardijusi kokį nors daiktą. Dabar sakčiau, kad tai – buvimas kartu, kai susėdame visi prie stalo, visa šeima, visi gyvi, sveiki. Tada apima jausmas, kad turiu tiek daug už ką dėkoti.

D.R.: Vaikystėje labai norėjau didžiulio Barbių namo ir po eglute jį radau! Suaugusi į dovanas nebekreipiu dėmesio, kur kas svarbiau emocijos, kad susitinkame visi kartu. Išsikrausčiau gyventi atskirai, be to, dažnai būnu stovyklose, tad susitikimai su šeima yra reti, užtat labai vertinami. Mes neleidžiame pinigų brangioms dovanoms, geriau jau radę progą kartu nuvažiuojame pavalgyti į

restoraną. Kartu praleistas laikas vertingesnis nei daiktai.

Žiemos švenčių laikotarpiu vyksta Lietuvos sporto apdovanojimai, kiti šventiniai renginiai. Kuo jie jums svarbūs?

D.K.: Sportininkų apdovanojimai, kurie tradiciškai vyksta likus kelioms dienoms iki Kalėdų maratono, mums labai svarbus ir gražus renginys, puikus, prasmingas metų užbaigimas. Kiekvienam sportininkui ypač malonu, jei būna nominuotas, o ką jau kalbėti apie tai, jei gauna apdovanojimą.

D.R.: Apdovanojimuose dalyvavau antrą kartą. Labai malonu būti į juos kviečiamai, o ypač – nominuotai. Apskritai šis laikas nuo šios šventės iki Kalėdų labai šiltas ir jaukus.

Esame pratę jus matyti su sportine apranga, o per šventes moterys pražysta puošniais apdarais, kaukši aukštakulniais. Mėgstate puoštis ne tik ypatingomis progomis? Ar geriau jaučiatės su kedais?

D.K.: Mano kasdienė avalynė – sportiniai bateliai. Prieš svarbų renginį tenka pasukti galvą, kaip apsirengti, pasipuošti ir kartu – jaustis patogiai. Pakeisti sportinę aprangą į šventinę būna smagu. Bet kasdien vertinu patogumą, aukštakulnių neaviu.

D.R.: Puoštis man patinka, bet kartais nesijaučiu savimi, nes esu pratusi vilkėti treningus. Mėgstu pasidažyti, susišukuoti, apsirengti puošnų drabužį, bet, būna, jau po valandos noriu šokti atgal į treningus ar kokią kitą komfortišką aprangą. Aukštakulnių neaviu, nes ir be jų esu 180 cm ūgio (*juokiasi*). Turiu batų su nedidele platforma. Paskutinę dieną prieš apdovanojimų renginį puoliau ieškoti dailesnio apavo, nes didžiama to, ką turiu, – sportbačiai.

Ar šiemet pavyko išpildyti daugumą savo sportinių svajonių ir tikslų? Ir kuris laimėjimas labiausiai nudžiugino?

D.K.: Sezonu esu labai patenkinta, iššūkių buvo, kaip visuomet, ir jų tikrai dar bus. Kiekviena pergalė mums su Dovile labai reikšminga. Manau, savo ir aplinkinių lūkesčius išpildėme. Žinoma, visada norisi daugiau. Bet alkio laimėti dar turime, stengiamės tobulėti, žinome, kur dar galima paspausti.

D.R.: Antra vieta Europos čempionate, nors gaila, kad auksas išsprūdo paskutinę sekundę. Labai tikėjau, kad pasaulio čempionate pelnysime auksą, bet irgi nepavyko. Nepaisant to sezonas pranoko lūkesčius, viskas išsipildė, esu labai laiminga. Nesinori užmigti ant laurų, svarbiausi startai dar laukia Paryžiaus žaidynėse.

Ko palinkėtumėte sau ir kitiems kitais metais?

D.K.: Dar geresnio sezono ir sėkmės olimpiniam Paryžiuje.

D.R.: Sveikatos, mažiau traumų, ištvermės treniruotėse. Ir kad nestigtų noro siekti tikslų.

Nulipusios nuo scenos irkluotojės atsidūrė savo trenerio V.Leknicko glėbyje. Kairėje – D.Karalienės vyras Jonas

Iš kairės: S.Paulikas, A.Raupelytė, M.Paulikienė

PRANOKO LŪKESČIUS

LIETUVOS SPORTO APDOVANOJIMŲ METŲ PROVERŽIO PRIZAS ĮTEIKTAS APPLŪDIMIO TINKLININKĖMS MONIKAI PAULIKIENEI IR AINEI RAUPELYTEI. VOS PIRMĄ SEZONĄ KARTU ŽAIDŽIANČIŲ SPORTININKIŲ SĄSKAITOJE – NE TIK GERIAUSI ASMENINIAI, BET IR ISTORINIAI MŪSŲ ŠALIES TINKLINIO ŽAIDĖJŲ REZULTATAI. IR SYKIU PATIKINIMAS, KAD JOS TĒISINGAME KELYJE LINK DAR VIENO TIKSLO – OLIMPINIO KELIALAPIO.

Monika Paulikienė „Olimpinei panoramai“ atskleidė: „Turėjome planą dalyvauti daug turnyrų, o rezultatus pasiekėme geresnius nei tikėjomės. Praktiškai kiekviename turnyre fiksavome istorinius pasirodymus ir pergales. Žinoma, visko buvo per šiuos metus, bet jie tikrai įspūdingi. Galime pasidžiaugti, bet negalime sustoti. Metų proveržio apdovanojimas nėra paprastas prizas – turime įrodyti, kad esame jo vertos. Bandysime nenuvilti tų žmonių, kurie mumis tiki ir palaiko.“

A.Raupelytei šiemet labiausiai įstrigo Europos čempionatas, kuriame mūsų šalis užėmė penktą vietą, be to, pasiekė pergalę prieš vienas pasaulio reitingo lyderių – olandes Katiją Stam ir Raisą Schoon.

„Esu labai patenkinta mūsų sezonu, nes pavyko įgyvendinti visus išsikeltus tikslus ir net viršyti lūkesčius. Žinoma, turbūt pagrindinis kiekvieno sportininko, kaip ir mano, tikslas yra olimpinės žaidynės, o norint jį pasiekti dar reikės nemažai padirbėti“, – neslėpė A.Raupelytė.

Šventės – šeimos apsuptyje

Abi tinklininkės po ilgo sezono labai laukė didžiausių metų švenčių, mat tada visą dėmesį galima skirti šeimai bei mylimiausiems žmonėms.

„Paprastai mūsų šeima yra iš tų, kurios dovanas pasiruošia iki švenčių likus mėnesiui ar dviem. Kadangi šiemet man sezonas buvo labai ilgas, kai kurias dovanas teko pirkti paskutinėmis akimirkomis. Tai jau mums nebūdinga. Vyro šeimoje yra tokia tradicija, kad susirenka visa šeima, giminės ir vyksta bendra šventė. Vykome į Kauną, Tytuvėnus, aplankėme daug žmonių – močiutes, senelius, susitikome su broliais, seserimis. Šeima didelė, todėl šventės – geras metas visiems susibėgti ir pabendrauti“, – pasakojo M.Paulikienė.

A.Raupelytei irgi patinka mėgautis šventiniu laikotarpiu: „Kalėdų laukiau, nes tai proga jaukiai pabūti kartu su šeima. Svarbi šventė ir Naujieji metai, nes nuo vaikystės turime tradiciją ją kažkaip įdomiai paminėti su tėvais.“

M.Paulikienė jau pati augina du vaikus, bet švenčių tradicijos nesikeičia. Ji juokauja, kad pastaruosiu metu giminėje atsirado daug vaikų, todėl prie stalo pritrūksta vietos. „Išties vaikai suteikia daugiau džiaugsmo šventėms“, – pripažino Monika.

Abi tinklininkės su savo šeimomis laikosi panašių lietuviškų Kūčių tradicijų – prieš vakarienę visi atsilaužia kalėdaičio, vyriausio žmonės pasako linkėjimą, o tada jau galima džiaugtis valgiais. A.Raupelytės šeima dar tęsia tradiciją traukti ilgiausią šiaudą iš po stalo.

Kas ant Kūčių stalo?

„Mūsų Kūčių stalas atrodo gana tradiciškai – mišrainės, silkės, kūčiukai, kisielius ir panašiai. Visuomet sudedame daugiau nei dvylika patiekalų. Kadangi tėvai turi restoraną, tai dauguma patiekalų būna pagaminti ten, na, o kitą dalį gamina mama ir močiutė“, – atskleidė A.Raupelytė.

„Labai mėgstu žuvį, pavyzdžiui, lašišą. Man žuvies patiekalai yra patys geriausi ir galėtų ant stalo daugiau nieko nebūti, – teigė M.Paulikienė. – Kadangi dabar pas mus Kūčios didelės, tai kiekviena šeima atsiveža savo patiekalų. Taip gal net įdomiau, nes galime vieni kitus nustebinti. Ir vienai konkrečiai šeimai neužkraunamas visas vargas. Mūsų pačių patiekalai nėra kažkuo išskirtiniai – kiaušiniai, vištiena, mėsa, salotos. Beje, gaminti labiau mėgsta vyras, tai jam labai gerai sekasi.“

Abi sportininkės nėra mėgėjos persivalgyti, todėl per šventes skrandžio neapkrauna. Dėl to papildomų dienų atsigauti irgi nereikia.

Tikėjimas Kalėdų Seneliu – malonus vaikystės prisiminimas. Monika su vyru dabar stengiasi Kalėdų dvasią ir stebuklus perteikti savo atžaloms. Ainė prisimena, kad jos vaikystėje tėvai apsimedavo, kad Kalėdų Senelis paliko dovanų, bet norint jų gauti reikėdavo eilėrašuko arba dainelės.

„Dar pamenu, kad būdama jauna bandydavau slapta nuo tėvų padėti telefoną su atsukta į eglutę kamera ir užfiksuoti momentą, kaip tėvai deda dovanas po eglute. Deja, telefonas visuomet išsikraudavo arba baigdavo filmuoti ir ryte atėjus patikrinti įrašo nieko neberasdavau“, – prisiminė A.Raupelytė.

A.Raupelytei įsimintiniausios gautos dovanos – kelionių bilietai bei kačiukas. Vis dėlto abi tinklininkės sutinka, kad brangiausios dovanos nėra materialios.

„Nelabai jas akcentuoju, nors patys mėgstame kitiems jas dovanoti ir mums tai teikia džiaugsmą. Man didžiausia dovana, kad galiu susitikti su visais brangiais žmonėmis“, – sakė M.Paulikienė.

Patinka puošnūs drabužiai

M.Paulikienei lipti ant Lietuvos sporto apdovanojimų scenos teko po ilgos pertraukos, o A.Raupelytei tai buvo pirmas kartas. Abi jos atrodė išties stilingai ir elegantiškai, nors iki pat rezultatų paskelbimo tinklininkės nežinojo, ar joms atiteks garbė atsiimti statulėlę.

„Mums buvo netikėta vien patekti tarp nominantų, nes Lietuvoje turime labai daug gerų sportininkų. O kai teko lipti atsiimti apdovanojimo, tai buvo labai jautri akimirka. Nebuvo lengva stovėti, ašaros kaupėsi. Vadinasi, kažkas mato ir vertina mūsų įdėtą darbą ir visą sunkų sezoną. Esame dėkingos visiems, kurie balsavo už mus“, – emocijų neslėpė M.Paulikienė.

„Emocijos iš sporto apdovanojimų yra nuostabios. Sezono pradžioje, prieš stojant į porą su Monika, tikėjau, kad pasieksime gerų rezultatų, bet tikrai neįsivaizdavau, kad rezultatai bus tokie geri. Negalėjau net pagalvoti, kad stovėsime ant patekimo į olimpines žaidynes slenkščio ir būsime nominuotos Lietuvos sporto apdovanojimuose, o ką jau kalbėti apie pergalę. Jausmas nuostabus“, – Monikai antrino A.Raupelytė.

M.Paulikienė prisipažino mėgstanti pasipuošti, nors per pastaruosius apdovanojimus buvo abejonių, ar pavyks išsilaikyti ant aukštakulnių. „Basomis jaučiuosi geriau, – šyptelėjo. – Bet džiaugiuosi, kad turime progą pasipuošti. Daug kas mūsų net nepažino, nes įpratę matyti su sportine apranga. Tiesą sakant, mano spintoje galima rasti visko, bet daug kas neretai lieka nepanaudota.“

Ainės laisvalaikis irgi dažniausiai susijęs su sportu, todėl sportinė apranga yra dominuojanti. Prireikus oficialesnės aprangos, tenka susidurti ir su tam tikrais iššūkiais, nes tinklininkės ūgis – beveik du metrai.

„Žinoma, į miestą su sportine apranga neinu, apsiaunu tvarkingesnes kelnes, apsivelku paltą, bet madų per daug nedemonstruoju. O kai reikia avalynės prie suknelių, dažnai susiduriu su problema, nes mano dydžio moteriškų batelių Lietuvoje ir ne tik čia nelabai yra. Dažnai tenka prie šventiškų suknelių autis sportbačius ar žieminius kerzinius batus, kurie neatrodo labai gerai. Aukštakulnių nenešioju, nes ir be jų dažniausiai būnu pati aukščiausia. Kadangi profesionaliai sportuoju tik metus, sportinė apranga dar nespėjo pasivyti laisvalaikio drabužių krūvos, bet tikiu, kad laikui bėgant santykis pasikeis“, – neabejojo A.Raupelytė.

2024-aisiais Lietuvos paplūdimio tinklininkės sieks olimpiinių kelialapių ir debiuto svarbiausiose sporto varžybose.

„Dabar visi sportininkai turi tikslą patekti į olimpines žaidynes, todėl jiems linkime iškovoti tuos kelialapius ir įgyvendinti užsibrėžtus tikslus. O svarbiausia – tiesiog mylėti tai, ką darote“, – linkėjo sportininkės.

Pirmą sezoną kartu žaidžiančios tinklininkės svajoja kartu nužygiuoti iki olimpiinių žaidynių

V. Leknickui apdovanojimą įteikė I. Jankauskaitė

SAU IR KITIEMS PALINKĖJO SVEIKATOS IR SĖKMĖS

LIETUVOS SPORTO APDOVANOJIMUOSE Į ŠVENTINĮ ŠURMULĮ TRUMPAM PANIRĘS IR METŲ TRENERIO TITULĄ ATSIĖMĖS IR KLAVIMO TRENERIS VIRGAUDĀS LĖKNICKAS ATVIRAS – TOKIŲ SUSIBŪRIMŲ VENGIJA. JIS MIELIAU LAIKĄ LEIDŽIA NAMIE IR TOKĮ RETĄ LAISVALAIKĮ SKIRIA SAVO HOBIUI. O DIDŽIAŠIAS METŲ ŠVENTES DŪNATŲ KARALIENĖS IR DOVILĖS RIMKUTĖS TRENERIS SUTINKA GIMTAJAME KAIME IR SAVO VAIKYSTĖS NAMUOSE.

LINA DAUGĖLAITĖ

Ar jums svarbios didžiosios žiemos šventės?

Man ir mano šeimai tai yra pagrindinės metų šventės. Ir tas šurmuliukas, ir tie kamščiai – šventiniai. Vairuotojai netgi mandagesni, užleidžia tave – paprastai taip nebūna. Prieš šventes atsiranda daugiau tolerancijos. Šios šventės man tikrai mielos.

Kokios yra žiemos švenčių tradicijos jūsų šeimoje?

Kasmet važiuojame į kaimą, į mano gimtinę Anykščių rajone. Dar gyva mano mama, brolis yra, ten ir sutinkame šventes. Dukra važiuoja kartu su mumis, o sūnus jau turi savo šeimą ir atvyksta vėliau – pirmiausia aplanko marčios tėvukus, paskui grįždami iš Panevėžio užsuka į Anykščius ir prisėda prie bendro stalo.

Kaip pasikeitė šios šventės, palyginti su jūsų vaikyste?

Vaikystėje gal vienoks supratimas ir įspūdžiai kitokie, bet tradicijos išliko tokios pat kaip vaikystėje. Pas mus tą tradiciją išlaiko mama, kuri jau sulaukė garbaus amžiaus. Kaip tik per Kūčias mini-me jos gimtadienį. Taigi kartu atšvenčiame ir gimtadienį, ir Kūčias

sutinkame. Mamai jau 95 metai – garbingas amžius.

Kas ruošia Kūčių vakarienę?

Vakarienė suneštinė, mama jau nieko neberuošia, sėdi kaip svečias. Mano žmona Violeta daugiausia visko priruošia. Brolis mamą šefuoja, slaugo.

Be kokių patiekalų neįsivaizduojate Kūčių ir Kalėdų?

Pirmiausia tai kūčiukai, žuvies patiekalai, grybai, aguonpienis, kisielius. Tie tradiciniai. Ant stalo būtinai turi būti dvylika patiekalų. Anksčiau dar būdavo kviečių patiekalas. Išvirdavo kviečius ir juos specialioje grūstuvėje grūsdavo. Tada su saldintu vandeniu šį patiekalą valgydavome. Gal čia aukštaičių? Bet jį jau labai retai bedarom. Kai mama dar būdavo stipri, ji šį valgį ruošdavo.

Gal turite kokį firminį savo kalėdinį patiekalą? Gal kažką gaminate jūs pats? Ar valgio gaminimas – žmonos pareiga?

Tokio nuolatinio – ne. Kartais antį kepame, kartais kalakutą. Šį kartą, man atrodo, Violeta nupirko kaimiškų dešrelių ir troškins

su kopūstais. Į valgio gaminimą aš nesikišu. Jeigu reikia kažką padėti – žuvį išdarinėti ar dar kažką, padėdu. Aš tik pagalbininkas. Man sako: „Eik iš čia, neljšk dabar.“ Toks pasiskirstymas.

Ragaujant dvylika patiekalų ir per sočias Kalėdas kyla pavojus persivalgyti. Ar taip ir nutinka, o gal vis dėlto turite būdų, kurie padeda to išvengti?

Kaip tik repeticiją padariau. Turkijoje buvo stovykla, dvi savaites ten treniravomės. Ir valios pastangomis nė karto neparagavau deserto, nesuvalgiau nė vienos duonos riekelės. Tikiuosi, tos valios savybės išliks ir toliau (*juokiasi*).

Ar yra tekę žiemos šventes sutikti toli nuo namų, treniruočių stovyklose?

Žinokit, ne. Šitos šventės visuomet namie. Ir ankstesnė, ir dabartinė mūsų federacijos vadovybė viską suorganizuoja taip, kad mes Naujuosius metus ir Kalėdas visuomet sutinkame Lietuvoje.

Namie puošiate Kalėdų eglę?

Anksčiau puošdavome šakas, paskui, kai augo vaikai, žmona nupirko dirbtinę, o dabar labai kukliai – šakelę pasipuošėme prie televizoriaus, ir viskas.

Ar ilgai tikėjote Kalėdų Seneliu?

Net nepamenu, kada tas Senelio jausmas dingo. Turbūt dar ankstyvojo vaikystėj. Gyvenome kaime, kažkokių ypatingų Senelių nebūdavo. Ryte atsikėlę po eglute tik rasdavome dovanų. Ir būdavo kalbų, kad va, buvo Senelis, atnešė dovanų. Po to, kai jau mūsų vaikai augo, prasidėjo Senelių vaikščiojimai.

Kada perkate kalėdines dovanas? Pasirūpinate iš anksto ar paliekate paskutinei minutei?

Dovanos pas mus simboliškos. Padarome dovanų šulinį, traukiame. Violeta čia viską daro – ir burtais pasirūpina, ir dovanas superka. Aš tik iš paskos vaikštau ir dedu į krepšį.

Kartais, kai užmatom tinkamą dovanėlę, nuperkam iš anksto, bet šiaip paskutinėmis dienomis. Tikrai kukliai, neperkame prabangių dalykų.

Žiemą prieššventiniu laikotarpiu vyksta Metų sporto apdovanojimai, kiti šventiniai renginiai. Kuo jie jums svarbūs?

Pasakysiu atvirai: į šį renginį būčiau nėjęs. Labai nemėgstu šurmulio, didelės viešumos. Vienintelis žmogus, kuris prikalbino čia ateiti, buvo Donata. Ji sakė: „Treneri, nors kartą ateikite. Jūs jau tris kartus nėjote, nors buvote nominuotas. Kodėl neatėjote?“ „Donata, – sakau, – jei tu prašai – ateisiu.“ Na va, ir atėjau šįkart.

Organizacija puiki, nuostabūs žmonės susirenka, visi gražūs, pasipuošę. Tik tuose susitikimuose, tuose sveikinimuose mes pagerbiame olimpiečius, kurie pasiekė įspūdingų pergalių, bet nepasitebime tų, kurie atveda vaiką į pradžią. Reikia atkreipti dėmesį ir į tuos trenerius, kurie dirba su vaikais, jaunimu, kurie duoda tą donorų jėgą visai federacijai.

Kauno rajone puikiai dirba treneriai Lavickai – Antanas su žmona. Kauno mieste, Klaipėdoje, Vilniuje, Šiauliuose – po vieną, po du, po keletą naujų veidų atsiranda.

Šiais laikais labai sunku surinkti tuos deimantčius. Prisimenu savo pradžią. Mano pirmieji sportininkai buvo 1971-ųjų gimimo. Tais laikais nuėjęs į mokyklą galėjai prisirinkti iškart po dvi grupes – po dešimt vaikų. Ir visi būdavo sportiški, stiprūs. Šiuo metu, matyt, ir kompiuterizacija, ir telefonai atima judėjimo laiką, todėl vaikai daug silpnesni. Matyt, reikėtų švietimo reformų. Tikrai, kiek aš pastebiu, mūsų tauta silpnėja.

O grįžtant prie apdovanojimų galiu patvirtinti, kad jei tik galiu – tikrai vengiu tokių renginių. Kai į aštuntąją dešimtį įžengsiu, gal tada pradėsiu mėgti?.. (*šypsosi*) Aš turiu hobį – fotografiją. Daug

fotografuoju auklėtinius, gamtą, turiu didelę nuotraukų kolekciją ir su jomis žaidžiu, sėdėdamas prie kompiuterio. Taip užsimirštu. Visuomet gimtadienio proga padarau nuotrauką, įrėminu ir pasveikinu sportininkus, kuriuos pažįstu.

Mano svajonė – nufotografuoti iš oro ir iš vidaus Lietuvos bažnyčias. Man labai patinka jų architektūra. Ir užsienyje būdamas stengiuosi nukakti į šventą vietą ir nufotografuoti.

Gimtadienio proga buvusi mūsų klubo „Gloria“ vadovybė padovanojo man droną – sužinojo apie šitą mano svajonę ir padovanojo. Tai dabar ir iš oro stengiuosi pafotografuoti, ir iš vidaus. Sakiau, kai išėsiu į pensiją, pradėsiu tą daryti. Bet išėjau į pensiją, tačiau niekaip to laiko vis tiek nerandu. Reikia sportuoti su vaikais, kol sveikata leidžia. O kai sveikata nebeleis, gal pradėsiu bažnyčias fotografuoti (*juokiasi*).

Trenerius, kaip ir sportininkus, dažniausiai visi įpratę matyti su sportine apranga. O štai per šventes tenka vilktis išeiginius drabužius. Ar patogiausiai jaučiatės su kostiumu? Ar dažnai tenka jį vilkėti?

Nedažnai. Turėjau seną kostiumą, bet jis jau man nebetiko, tai prieš apdovanojimus nuėjau nusipirkti naujo. Švarkas geras, kelnės – trumpos. Teko kelnes mest į šoną ir apsimauti paprastas. O šiaip man jokio skirtumo – esu dirbęs ir banko apsaugoje, tekdavo dažnai vilkėti kostiumą, taigi man jis nėra svetimkūnis.

Trenerių sportinės svajonės neretai susipina su jų auklėtinių. Ar šiemet pavyko išpildyti daugumą sportinių svajonių ir tikslų? Ir kuris jūsų auklėtinių laimėjimas labiausiai nudžiugino?

Treniruoju ne tik olimpiečius, bet ir jauną talentingą mergaitę Gabiją Stankevičiūtę. Ji septyniolikmetė, tai augantis deimantčiukas, bet reikia padaužyti į medį... Šiuo metu ji visa galva aukštesnė už bendraamžes ir netgi lenkia devyniolikmetes sportininkes. Šių metų Lietuvos konceptų čempionate ji jaunimo grupėje užėmė trečią vietą, tarp jaunių buvo antra. O ant vandens neturi lygių. Tai vienas mano toks pasididžiavimas.

Kalbant apie elitą, šie metai buvo nuostabūs. Keturi kelialapiai į olimpinį Paryžių – kažkas fantastiško. Donata ir Dovilė sublizgėjo šiemet, nors jos ėjo ta linkme ir jau pernai taurės etape buvo tarp prizininkų, Europos čempionate – ketvirtos. O šiemet ypač gerai padirbėjo Dovilė, rado motyvacijos. Šauni mergina, stipri fiziškai. O Donata turi daug patirties, stimulą. Labai gera kombinacija ir rezultatas: sidabras ir pasaulio, ir Europos čempionatuose. Nustebino jų startai, nes Europos čempionate nepilna sekunde pralaimėjo jau daug metų pozicijų neužleidžiančioms olimpinėms ir pasaulio čempionėms rumunėms. Tikrai gražiai irklavo.

Labai maloniai nuteikia levos Adomavičiūtės ir Kamilės Kralikaitės duetas. Nežinau, kaip bus vėliau, nes yra sunkumų: Kamilė mokosi JAV ir grįžta tik birželio pabaigoje, todėl negali dalyvauti pagrindinėse varžybose – Europos čempionatas kitąmet vyks labai anksti, balandžio mėnesį. Bus problemų, bet viskas išsprendžiama. Bandydysime kažkokį kitą variantą. Dar yra mano auklėtinė Martyna Kazlauskaitė, pernai su Kamile jos tapo jaunimo grupės pasaulio čempionėmis dviviete be vairininko, po to laimėjo irkludamos porinę dvivietę Kinijoje vykusiame studentų čempionate. Taigi merginos gerai pasirodė, gaila, kad vaikinai apleido savo pozicijas. Rezultatai džiugina. Jeigu juos pakartosime, bus vau.

Ko palinkėtumėte sau ir kitiems naujaisiais metais?

Sau, kaip pensininkui, ko gali linkėti? (*juokiasi*) Sveikatos. Tai pagrindinis dalykas. To paties linkiu ir visiems sportininkams. Kai jauni esame, to nevertiname. Bet jos nenusipirksi. Linkiu ir laimės, svajonių, kad fortūna nenusisuktų nuo mūsų komandų ir trenerių kolektyvo. Sėkmės, ypač olimpinėse žaidynėse! Keturi kelialapiai, reikia apginti juos, bet žinome, kad ten silpnų nėra, reikės didžiulių pastangų – ir fizinių, ir psichologinių. Reikia tam ruoštis.

A.Rupšienė su dukra Sigita ir anūku Gyčiu

OLIMPINEI ČEMPIONEI PATINKA IR DOVANOTI, IR GAUTI DOVANAS

APDOVANOJIMAS „UŽ GYVENIMO NUOPELNUŠ“ SKIRTAS LEGENDINEI KREPŠININKEI, 1976 M. MONREALIO IR 1980 M. MASKVOS OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ ČEMPIONEI, TRISKART EUROPOS IR DU KARTUS PASAULIO ČEMPIONEI ANGELEI RUPŠIENEI, KURI PO SPORTINĖS KARJEROS DAUG METŲ DIRBO TRENERE. ŠIEMET SUKURTĄ IR PAGAMINTĄ VIENO LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ATKŪRĖJŲ, NEPRIKLAUSOMYBĖS AKTO SIGNATARO, ADVOKATO KAZIMIERO MOTIEKOS VARDŲ MEDALĮ JAI ĮTEIKĖ LTOK PREZIDENTĖ DAINA GUDZINEVIČIŪTĖ.

BRONIUS ČEKANAUSKAS

Lietuvos sporto apdovanojimuose kasmet būna naujovių. Neapsieita be jų ir šiame. O reikšmingiausias susijusios su šia nominacija. Ankstesniais metais apdovanojimas „Už gyvenimo nuopelnus“ teiktas pačioje iškilmų pabaigoje ir būdavo tarsi šios ceremonijos finalinis akordas. 2023 m. jis buvo įteiktas pats pirmas ir šitaip dar labiau sureikšmintas jo svarba. Be to, A.Rupšienei įteikta ne tradicinė statulėlė, o neseniai sukurta Nepriklausomybės Akto signataro, advokato K.Motiekos vardo medalis. Laureatei atiteko ir advokatų kontoros „Motieka ir Audzevičius“ premija.

„Į aikštelę išbėgti būdavo daug lengviau, negu netikėtai pakviesti pakilti į tokių iškilmų sceną. Gausybė žmonių, pirmoje

eilėje – šalies prezidentas Gitanas Nausėda su žmona. Gerai, kad išstovėjau ir nepradėjau kalbėdama mikčioti“, – vėliau jau truputį aprimusi sakė A.Rupšienė.

Jai publika plojo atsistojusi. Ilgai ir nuoširdžiai. „Užtenka. Tuoj širdis sustos“, – tildė plojimus laureatė. Ji visiems palinkėjo taikos, sveikatos, ragino sportuoti ir gerbti vieniems kitus.

Su Angele šnekėjome Kūčių išvakarėse. Nors pagrindinė pokalbio tema buvo šventinės tradicijos, paklausiau ir apie tai, ar jau parinko namie vietą naujam medaliui. „Dar ne. Bet greit nuspręsiu“, – sakė A.Rupšienė.

„O kur visi kiti iškovoti medaliai?“ – pasidomėjau. „Daug metų

buvo namie sudėti į tokią dėžutę. Kai apie mane kūrė filmą, žurnalistai suabejojo, ar saugu juos taip laikyti. Tai perdaviau dukrai su visa dėžute ir dabar jie patikimoje vietoje – dukros seife“, – paaiškino olimpinė čempionė.

Ar daug sulaukėte sveikinimų?

Nemažai. Ir per vaišes „Litexpo“ rūmuose, kur jau galvojau, kad mažai kas mane pažįsta, ir kitą dieną telefonu.

Ar papuošta namie eglutė?

Žinoma. Aš pati puošiui. Anksčiau visada būdavo gyva, bet šiemet jau dirbtinė. Nebėra sveikatos spyglius rinkti. Vis dėlto pasigendu miško kvapo, todėl eisiu į netoliese esantį Šeškinės turgų gyvos šakos ieškoti. Ir ją papuošiui.

Ar Kūčios, Kalėdos – jums svarbios šventės?

Labai. Tai šventės nuo vaikystės. Tikėjimo, laukimo. Maži su metais vyresniu broliu kasmet jų nekantriai laukdavome. Ypač eglutės ir dovanėlių. Dabar tas šventes kuriu aš pati. Dukrai Sigitai, anūkiui Gyčiui.

Ar jus vaikystėje lankydavo Kalėdų Senelis, tada, žinoma, viešai vadintas Seniu Šalčiu?

Užmigdavome jo nesulaukę. Dovanėles rasdavome ryte. Tada gyvenome Žvėryne, viename kambaryje, ankštai. Gal tam Seniui pas mus užsukti per mažai vietos būdavo.

O mažą dukrą ar lankydavo Kalėdų Senelis?

Žinoma! Aš pati ne vienus metus juo buvau. Apsirengdavau, nusigrimuodavau neatpažįstamai ir savo zaporožiečiu pusę miesto aplėkdavau, pasveikindavau ne tik dukrą, bet ir draugų vaikus. Niekur nebuvau atpažinta! Labai sėkmingai įsijausdavau į tą svarbų vaidmenį.

Tai gal mokyklos dramos būrelyje vaidinote?

Mokykloje šokau, chore dainavau ir visų sporto šakų komandose žaidžiau.

Ar turite kokių nors šių švenčių tradicijų?

Tradicijos – kaip ir daugumos. Stalas, bažnyčia, per Kūčias dvylika patiekalų, o per Kalėdas – paukštis, mėsos, pyragai. Man

tiktos Kūčios ir Kalėdos – būtinai su sniegu. O kaip stebuklo labiausiai laikiu, kad karas Ukrainoje pasibaigtų, kad visi gyvenime taikiai ir laimingai.

Gal turite savo firminio patiekalo receptą?

Savo – ne. Šiemet išbandysiu du naujus mane sudominusius silkių receptus, o Kalėdoms pirmą sykį ruošiui karką.

Ar daug jūsų susėda prie šventinio stalo?

Dažniausiai trise. Aš, dukra ir dvidešimt trejų anūkas Gytis. Kad nekiltų dar vienas klausimas, iš karto atsakau: jie krepšinį žaidė tik vaikystėje, sportininkais netapo... Kartais dar užsuka brolis.

Dovanomis keičiatės?

Taip, tačiau bet ko jau nedovanojame. Žinome, kam ko reikia. Man dukra ieško greitpuodžio. Aš broliui padovanojau naują lazda, nes jam vaikstant reikia pasiremti. Dabar jau ne dovanos svarbiausia, o bendravimas.

Įsimintiniausia Kalėdų dovana?

Tai aišku, kad tas neseniai gautas apdovanojimas „Už gyvenimo nuopelnus“.

Mėgstate dovanas?

Mėgstu ir dovanoti. Kažkada su SSRS rinktine žaidėme turnyre Venecijoje. Ten sutikome ir Naujuosius metus. Norėjau kažkaip komandos drauges nudžiuginti ir visoms iš kuklių dienpinigių nupirkau po mažą suvenyrą. Gal durnelė buvau, o gal labai gerai pasielgiau, bet kitas žaidėjas nustebinau.

Dabar jau rečiau su bičiuliais susitinkame, tai bent telefonu stengiuosi juos pasveikinti. Dažnai susiskambinu su buvusia krepšininke Jūrate Daktaraitė. Jai sausio pirmąją sukanka jau 88-eri. Kokia ji įdomi pašnekovė, kiek visko žino. Man tai gyvenimo pavyzdys.

Sovietmečiu, kai SSRS čempionatai vykdavo turais po šešias dienas, gal teko su Vilniaus „Kibirkšties“ komanda sutikti Kūčias toli nuo namų?

Bent pora kartų tikrai teko. Labiausiai įsiminė Kūčios gūdžiame Taganroge. Einu, pamenu, vieno aukšto namelių gatve, languose švieselės, sniego iki palangių. Galvoju, dabar Lietuvoje žmonės sėda prie Kūčių stalo, o mes čia krepšinį žaidžiame.

Bet Kūčių vakariene Taganroge buvo. Jos iniciatorė – iš labai religingos šeimos kilusi Jūratė Kaluškevičiūtė. Neturėjome kūčiukų, tai nusipirkome sausainių ir juos supjaustėme mažais kvadratais. Nebuvo tame mieste ir silkių, tai vietoj jų dėjome ant stalo kelių rūšių žuvies konservus. Vieniems teko silkių vaidmuo. Dar turėjome saldumynų, limonado. Tikrai susirinkome dvylika patiekalų. Susėdusios pašnekėjome, pabendravome, prisiminėme namus, artimuosius.

Kaip sutiksite Naujuosius metus?

Ramiai, namie. Išėsiu į balkoną pasižiūrėti fejerverkų. Dar kartą prisiminsiu netoliese esančią nacionalinio stadiono statybvieta. Labai laikiu to stadiono, labai jo reikia Vilniui.

Jokių valstybinių darbų jau nedirbate?

Dirbu namie – tvarkausi, skaitau, galvoju. Laukiu pavasario. O tada jau į sodą, esantį netoli Rudaminos. Ten turiu pirtį, prisipučiui baseiną. Smagu.

Ar krepšiniu dar domitės?

Žinoma. Bet pastaraisiais metais nebesuprantu, kaip išrenkami ir skiriami Lietuvos moterų rinktinės vyriausieji treneriai.

Apie ką labiausiai nemėgstate šnekėtis?

Apie pinigus.

Alfredo Pliadžio nuotr.

Dvi olimpinės čempionės: A. Rupšienė apdovanojimą įteikė D. Gudžinevičiūtė

LTOK 35-mečio minėjimas

PRISIMINĖ IŠŠŪKIŲ KUPINĄ KELIĄ

GRUODŽIO 11-ĄJĄ LIETUVOS TAUTINIAME OLIMPINIAME KOMITETE IŠKILMINGAI PAMINĖTAS LTOK ATKŪRIMO 35-METIS. RENGINYJE DALYVAVO LTOK ATKŪRIMO DARBO GRUPĖS NARIAI, PREZIDENTAS VALDAS ADAMKUS, PIRMASIS ATKURTOJO LTOK PREZIDENTAS ARTŪRAS POVILIŪNAS, DABARTINĖ LTOK PREZIDENTĖ, OLIMPINĖ ČEMPIONĖ DAINA GUDZINEVIČIŪTĖ, PREZIDENTO GITANO NAUSĖDOS PATARĖJAS PAULIUS BALTOKAS, KITI GARBINGI SVEČIAI. IŠKILMIŲ PRADŽIOJE NUSKAMBĖJO OLIMPINIS HIMNAS.

Ilgametis LTOK vadovas A.Poviliūnas priminė Olimpino komiteto atkūrimo istoriją, apžvelgė ilgą kelią iki tarptautinio pripažinimo.

„Ši naktis man vėl buvo nerami, kaip ir tada prieš 35 metus. Norėjosi susitikti, pabendrauti, dar kartą padėkoti visiems tiems, kurie prisidėjo, padėjo. Šiandien galime didžiuotis ne tik mūsų olimpiečių medaliais, bet ir nuosava LTOK būstine, kurioje dabar esame, galime pasigirti Olimpiečių galerija ir Olimpiečių gatve Vilniuje. Deja, jau nebėra beveik pusės šios darbo grupės narių. Jų šviesų atminimą prašyčiau pagerbti tylos minute“, – bendražygius prisiminė dabartinis LTOK garbės prezidentas.

Kaip sakė A.Poviliūnas, pradžioje buvo žodis. Žinutę apie galimybę turėti savą olimpinį komitetą Arvydo Juozaičio redaguotose „Sąjūdžio žiniuose“ parašė Rimvydas Rimdžius. Bet didžiausias postūmis atgimimo link buvo 1988 m. spalio 6 d. redaktoriaus Aleksandro Krukausko redaguojamame „Sporto“ laikraštyje išspausdintas žurnalistės Romos Griniūtės-Grinbergienės straipsnis „Ar naudosis teise į LTSR nacionalinį olimpinį komitetą?“ Tai buvo sprogimas. Redakciją užtvindė šimtai laiškų su beveik 123 tūkstančiais parašų, raginančių atkurti Lietuvos olimpinį komitetą. Tokia buvo pradžia.

1988 m. gruodžio 11 d. tūkstančių žmonių deleguoti 477 patriotiškai nusiteikę Lietuvos sporto, meno, mokslo bendruomenių atstovai rinkosi į Profsąjungų rūmus, kurie stovėjo sostinėje ant Tauro kalno, ir trispalvės fone paskelbė atkuriantys Lietuvos

tautinį olimpinį komitetą. LTOK buvo pirmoji Lietuvos organizacija, atsiskyrusi nuo Sovietų Sąjungos. Nebėra jau tų rūmų, bet jie didingi išlikę ant LTOK 30-mečiui skirto prieš penkerius metus pagaminto atminimo medalio.

„Iš pradžių kalbėjome apie Olimpinę lygą, tačiau tai buvo akių dūmimas. Aš iš tribūnos savo kalbą baigiau abstrakčiai, tačiau visi laukė to lemiamo žodžio. Ir, kaip buvome iš anksto sutarę, į tribūną pakilęs advokatas Kazimieras Motieka aiškiai pasakė, kad Lietuvai būtina turėti savo olimpinį komitetą. Privalome kaip nepriklausoma šalis pasirodyti olimpiadose. Prieš nebuvo nė vieno balso“, – pasakojo A.Poviliūnas.

Monrealio žaidynių bronzos medalio laimėtojas, plaukikas Arvydas Juozaitis prisiminė, kad norint susieti olimpinį judėjimą su tauta, su šalimi po audringų ginčų nutarta komitetą pavadinti „tautiniu“.

„Tai daug prasmingiau nei nieko nepasakantis „nacionalinis“, – sakė rašytojas, filosofas A.Juozaitis. Jo nuomone, atkuriant Olimpinių komitetą viską lėmė širdis, valia ir protas. Jam pritarė ir Gintautas Umaras, kuriam tada buvo 25-eri: „Ko jau ko, o jaunatviškos širdies turėjau tikrai daug. Ir svajonių, kad plevėsuotų Lietuvos vėliava ir skambėtų himnas.“

Paskui beveik dvejus metus LTOK vadovams drauge su garsiausiais sportininkais ir žinomais šalies žmonėmis teko belstis į Lozanoje įsikūrusio Tarptautinio olimpino komiteto duris. Ilgai nebuvo jokio doro atsako.

D. Gudzinevičiūtė ir V. Adamkus

Pagaliau atėjo lemtingas 1991-ųjų rudenį. Sprendimus dėl Lietuvos ir kitų Baltijos šalių pripažinimo pagreitinio 1991 m. rugpjūčio pučas Maskvoje ir SSRS žlugimas. Pasaulis pripažino Lietuvos nepriklausomybę, Jungtinės Tautos rugsėjo 17 d. Lietuvos priėmė į savo gretas. 1991 m. rugsėjo 18 d. Berlyne susirinkęs TOK vykdomasis komitetas nutarė pripažinti Estijos, Latvijos ir Lietuvos nacionalinius olimpinis komitetus *de facto* ir tris Baltijos šalis gražinti į tarptautinį olimpinį sąjūdį.

Lietuvos sportininkai su savo vėliava 1992 m. jau dalyvavo žiemos žaidynėse Albervilyje ir vasaros olimpinėse žaidynėse Barcelonoje. Disko metikas Romas Ubartas tapo pirmuoju nepriklausomos Lietuvos olimpinio čempionu, o krepšinininkų rinktinė iškovojo bronzos medalius.

Žodį tarė V. Adamkus, kuris dar nebūdamas Lietuvos prezidentu daug prisidėjo prie LTOK atkūrimo. „Susijaudinęs klausiausi šitos istorijos (A. Poviliūno prisiminimų – red. pastaba). Okupantai sužlugdė Lietuvos olimpinį judėjimą, bet drąsiems žmonėms pavyko sugrįžti. Vienas dalykas buvo atkurti Olimpinių komitetą, kitas – atkurti visą olimpinį judėjimą ir garbingai atstovauti šaliai. Per 35 metus Lietuvos vardas garsiai skambėjo visuose penkiuose žemynuose. Olimpinių komitetas – vienas svarbiausių paminklų atkurtos Lietuvos istorijoje. Mano amžina padėka už tą įgyvendintą idėją“, – sakė Jo Ekscelencija.

Prezidento G. Nausėdos sveikinimus perdavė patarėjas P. Baltokas. Jis A. Poviliūnui įteikė istorinę Lietuvos vėliavą su šalies prezidento autografu.

„Prezidentas išlydi olimpinę delegaciją linkėdamas sėkmės, ragindamas nepasiduoti ir drąsiai bei, svarbiausia, garbingai atstovauti Lietuvai. Išlydėdamas įteikia dovaną – trispalvę, kad ji oriai plazdėtų.“

Su LTOK bendraujame tiek aukšto meistriškumo, tiek labai svarbiu mažųjų fizinio aktyvumo klausimu. Tai irgi yra misija, be kurios neįsivaizduojamas LTOK. Organizacija, kuri prasidėjo kaip pirmas žingsnis nepriklausomai Lietuvai atkurti ir kuri vis dar yra tvirtas ramstis“, – sakė P. Baltokas.

„Kiekviena karta turi savų iššūkių. Tai, ką padarėte jūs, sudarė sąlygas mums dirbti, sportuoti. Džiaugiuosi, kad šiandien turime galimybę padėkoti tiems ryžtingiems žmonėms, prieš 35 metus priėmusiems šį drąsų sprendimą, ir pagerbti tuos, kurių nebėra

LTOK ATKŪRIMO DARBO GRUPĖ

Albertas Bandžius, Julius Vytautas Briedis, Algis Daumantas, Kleopas Girdžius, Janis Grinbergas, Roma Grinbergienė, Juozas Jankauskas, Rimgaudas Jūras, Antanas Kalanta, Donatas Kazlauskas, Dainius Kepenis, Vytautas Kukarskas, Jonas Mackevičius, Valdas Malinauskas, Algimantas Mikutis, Kazimieras Motieka, Vytas Nėnius, Vytautas Padlipskas, Arūnas Pakula, Artūras Poviliūnas, Irena Ramelytė, Rimvydas Rimdžius, Pranas Rimša, Aleksandras Ronkus, Petras Statuta, Kazimieras Tamašauskas, Rimgaudas Tirilis, Gintautas Umaras, Antanas Vaitkevičius. Lietuvos tautinio olimpinio komiteto atkuriamajame suvažiavime LTOK prezidentu išrinktas darbo grupės vadovas A. Poviliūnas, viceprezidentais – K. Motieka, V. Nėnius ir dukart olimpinis čempionas G. Umaras, generaliniu sekretoriumi – J. Grinbergas.

tarp mūsų. Kiekvienam sportininkui be galo svarbu atstovauti savo šaliai, ginti jos garbę. Kaip buvusi sportininkė, pati puikiai pamenu jausmą, kai pagaliau gavome šią galimybę“, – sakė 2000 m. Sidnėjuje olimpinį auksą iškovojusį D. Gudzinevičiūtė.

LTOK vadovė įteikė neseniai pagamintus Lietuvos tautinio olimpinio komiteto atkūrėjo, Nepriklausomybės Akto signataro, advokato Kazimiero Motiekos vardo medalius už nuopelnus Lietuvos olimpiniam sąjūdžiui. Jie įteikti V. Adamkui, A. Poviliūnui ir Prezidentūros muziejui. Dar vienas toks apdovanojimas bus įteiktas pirmajam atkurtos nepriklausomos Lietuvos vadovui Vytautui Landsbergiui, negalėjusiam tą popietę dalyvauti iškilmėse. A. Poviliūnas Prezidentūros muziejui padovanojo tris istorines 1988 m. LTOK atkuriamojo suvažiavimo nuotraukas.

Šie Lietuvos tautinio olimpinio komiteto ir advokatų profesinės bendrijos „Motieka ir Audzevičius“ medaliai kasmet geriausių šalies sportininkų pagerbimo iškilmėse bus įteikiami už viso gyvenimo nuopelnus apdovanojamam asmeniui. Šiemet pirmasis medalis buvo įteiktas legendinei krepšininkei Angelei Rupšienei.

A. Poviliūnas ir P. Baltokas

LOA prezidentas S.Ritteris

OLIMPIEČIAI PRATĘSĖ TRADICIJĄ SUSIBURTI LTOK

LIETUVOS TAUTINIAME OLIMPINIAME KOMITETE VYKO TRADICINĖ LIETUVOS OLIMPIEČIŲ ASOCIACIJOS (LOA) KALĖDINĖ ŠVENTĖ, KURIOJE DALYVAVO ŠALIES SPŪTO LEGENDOS, PROFESIONALIAI JAU NEBESPORTUOJANTYS OLIMPIEČIAI.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Susirinkusiuosius su artėjančiomis šventėmis sveikino LTOK prezidentė, Sidnėjaus olimpinė čempionė Daina Gudzinėvičiūtė. „Džiaugiuosi, kad jau daug metų puoselėjame tradiciją susitikti, pasikalbėti ir kartu pasidalinti artėjančių švenčių nuotaika“, – sakė LTOK vadovė.

Ji įteikė „skolas“ tiems, kurie anksčiau negalėjo atsiimti apdovanojimų: 55 metų sukaktį minėjusiai Sidnėjaus olimpinių žaidynių bronzinei prizininkei irkluotojai Birutei Šakickienei, 85-erių sulaukusiam Romos ir Meksikos olimpinių žaidynių medalininkui Antanui Bagdonavičiui bei Miuncheno olimpinėse žaidynėse dalyvavusiam Rimantui Plungei.

Tylos minute buvo pagerbti šiais metais mus palikę Miuncheno ir Maskvos olimpiniai čempionai irkluootojas Vladas Česiūnas bei lengvaatletis Remigijus Valiulis.

LOA prezidentas, Rio de Žaneiro olimpinių žaidynių vicečempionas Saulius Ritteris savo sveikinimo kalboje pabrėžė, kad išrinktas šios organizacijos vadovu žadėjo vienyti visus olimpiečius, juos skatinti labiau įsitraukti į olimpiečių asociacijos veiklą, tačiau tie darbai vyko ne taip sparčiai, kaip norėjosi.

„Per LOA valdybos posėdį kalbėjomės, kaip pritraukti daugiau narių, stiprinti asociacijos veiklą ir tęsti gražias tradicijas. Per šią Kalėdų šventę visi galėsime pasidžiaugti tarpusavyje ir aptar-

ti, kas buvo nuveikta ir ką galėtume planuoti nuveikti kitamet. Kalėdos – tokia šventė, kuri mus sukviečia į bendrą ratą ir dar labiau suvienija“, – sakė S.Ritteris.

LTOK viceprezidentas, Lietuvos sporto meistrų asociacijos „Penki žiedai“ prezidentas Saulius Galadauskas pasidžiaugė sėkmin-

Tarp renginio dalyvių buvo ir olimpiniai čempionai R.Žulpa (kairėje) ir R.Ubartas (dešinėje)

B.Šakickienė ir D.Gudzinevičiūtė

S.Galadauskas sveikina A.Bagdonavičių

ga asociacijos veikla ir tuo, kad tiek daug žmonių, baigusią profesionalią karjerą, toliau sportuoja.

„Neįmanoma suskaičiuoti visų medalių, kurių jie parveža iš pasaulio ir Europos meistrų žaidynių bei čempionatų. Nepaisant to, kur vyksta svarbiausios metų varžybos, dalyvauja nuo 80 iki 100 mūsų sportininkų. Grįžtame su dešimtimis aukso, sidabro ir bronzos medalių“, – priminė S.Galadauskas.

Olimpiečiai džiaugėsi kalėdiniu susibūrimu, gautomis simboliškomis dovanomis, visi kartu prisiminė dieną, praleistas aktyviai sportuojant, ir diskutavo, kas galėtų tapti Paryžiaus olimpinio žaidynių didvyriais.

Čempiono viltys

Barselonos žaidynių olimpinis čempionas, disko metikas Romas Ubartas labai norėtų, kad pasikartotų 1999 m. ir 2023 m. pasaulio čempionatų bei 2000-ųjų Sidnėjaus olimpinio žaidynių scenarijus ir Paryžiaus olimpinio stadiono disko metimo sektoriuje rungtyniautų trys Lietuvos atletai. Šįkart tai būtų Andrius Gudžius bei Mykolas ir Martynas Alekšas.

„Jeigu nieko nenutiks, neužklups trauma, tikrai tikiu, kad medalį iškovos Mykolas. Pajėgus ir Andrius, nors jau yra vyresnis, bet jėgų dar turi. Į olimpines žaidynes gali patekti ir Martynas. Matau, kaip rimtai, itin užsidegęs su juo dirba mano buvęs auklėtinis Mantas Jusis, kuris labai daug pats mokosi, yra imlus žinioms, bendrauja su užsienio treneriais.

Sunku prognozuoti, kiek diską nusiųs Paryžiaus olimpinis čempionas. Pastarasis pasaulio čempionatas parodė, kad 70 metrų nepakaks. Trys sportininkai – švedas Danielis Stahlis, slovėnas Kristjanas Čehas ir Mykolas uždaramė stadione gali mesti už 70 metrų žymos. Mano sportavimo laikais tokių rezultatų nebuvo“, – mintimis dalijosi R.Ubartas.

Pirmasis nepriklausomos Lietuvos olimpinis čempionas pasidžiaugė, kad jis Vingio parko stadione, o žiemą – sostinės lengvosios atletikos manieže gali mokyti 4–5 jaunos disko metikus, kaip techniškai sviesti įrankį, o berodydamas veiksmus ir pats šiek tiek pajudėti.

„Dirbu visuomeniniais pagrindais, tačiau į sporto bazes patenku nemokamai ir už tai esu labai dėkingas Lietuvos sporto centro Sporto paslaugų skyriaus vedėjui, mano klasės draugui Egidijui Zvilnai.

Auklėtiniai mane bando provokuoti ir kviečia kartu pamėtyti diską, su jais pasivaržyti. Nepasiduodu jų pagundoms, pameluojau, jog šiandien negaliu, nes skauda ranką ar koją. Prievarta jaunimo nekviečiu treniruotis, noriu, kad jie patys to norėtų“, – pabrėžė buvęs disko metikas.

Šiuos metus R.Ubartas pavadino kaip keistus, nes patyrė įtampas dėl savo sveikatos: „Buvo nedidelių operacijų, bet dabar, tfu tfu tfu, atrodo, viskas susitvarkė. Supratau, kad pats laikas mylėti ne tik kitus, bet ir save, daugiau skirti dėmesio sau. Truputį kitaip pradėjau žiūrėti į savo gyvenimą, įsitikinau, kad, jei noriu pabūti šiame pasaulyje, reikia pasaugoti save.“

Tikisi sustiprinti gretas

2023 m. LOA prezidentu išrinktas S.Ritteris norėtų, kad greičiau įgautų pagreitį jo vadovaujamos asociacijos darbai.

„Labai gražu, kad yra tokia gilia tradicija turinti organizacija, kuri vienija visus olimpiečius ir per įvairias programas skatina olimpizmą. Man didelė garbė būti jos prezidentu“, – neslėpė olimpinis vicečempionas.

Jis dar eina ir Lietuvos irklavimo federacijos generalinio sekretoriaus pareigas. Savo darbą S.Ritteris pavadino dinamišku: „Darbe yra nemažai iššūkių, kurie man patinka. Krūvis nemenkas, tenka administruoti visą veiklą, būna ir bemiegių naktų, tačiau darbo valandų neskaičiuoju.

Darbas patinka, irklavimas man – labai artima sporto šaka. Lietuvos irklavimo federacijos Vykdomasis komitetas ir prezidentas Mindaugas Griškonis – labai vieningi, priima būtinus, ne visada lengvus, bet reikalingus sprendimus, kad sportininkai galėtų siekti geresnių rezultatų. Džiaugiamės, kad dirbame teisinga linkme, tą parodė šių metų sezonas, kuris mūsų irkluotojams buvo daug sėkmingesnis nei ankstesnieji.

R.Plungė

Iš kairės: V.Bardauskienė, B.Šakickienė, K.Poplavskaja, L.Kačiušytė

Lietuvos irkluotojų kišenėse – jau keturi olimpiniai kelialapiai į Paryžių (moterų porinė ir pavienė dvivietės, vyrų ir moterų vienvietės), bet per pasaulio atrankos varžybas Liucernoje gegužės pabaigoje olimpinės rinktinės gretas tikimasi papildyti dar ke turiais irkluotojais.

„Jeigu tai pavyktų įgyvendinti, tuomet mūsų olimpinė irklavimo rinktinė būtų ne mažesnė nei Rio de Žaneiro ir Tokijo žaidynėse. Strategiškai planuojame formuoti dvi vyrų dvivietes: pavienę ir porinę. Iš viso Paryžiaus žaidynėse viliamės turėti dešimt irkluotojų. Sportininkams nenorime daryti didelio spaudimo, visi olimpinės rinktinės nariai siekia gerų rezultatų, todėl tikimės, kad jie Paryžiuje mūsų irgi nenuvils“, – sakė S.Ritteris.

Sidnėjaus olimpiu žaidynių bronzinė prizininė B.Šakickienė bei jos treneris Algirdas Arelis tvirtai tiki, kad medalį turėtų pelnyti moterų porinės dvivietės įgula.

Ir senbuviai, ir naujokai

Pirmą sykį kalėdinėje šventėje dalyvavo ketverių olimpiu žiemos žaidynių dalyvis slidininkas Ričardas Panavas, kurio įsiliejimu į LOA gretas ypač džiaugėsi asociacijos generalinė sekretorė, Kalgario olimpinė čempionė Vida Vencienė.

18 metų ugdes jaunuosius slidininkus, dabar R.Panavas treniuoja slidinėjimo mėgėjus ir domisi psichosomatika, lanko mokymus, septynerius metus krimto astrologijos mokslus, dabar mokosi autentiško judesio subtilybių.

O štai nuo šių metų pradžios lengvosios atletikos treneriu nebedirbantis R.Plungė paniro į naftos produktais užterštų vandenų valymo projektus. Šis daugkartinis Lietuvos rutulio stūmimo čempionas ir rekordininkas lengvaatlečius treniravo nuo 1974 m. Vėliau kurį laiką buvo nutraukęs trenerio karjerą, bet prie šio darbo 2009-aisiais jį sugrąžino iš Amerikos grįžusi daugiakovininkė Austra Skujytė, kuri paprašė jai padėti tobulėti rutulio stūmimo sektoriuje.

„Prie mūsų prisidėjo neįgalieji ir vėl tapau visaverčiu treneriu. Po nesėkmės Pekino olimpinėse žaidynėse, kur Austra šuolių į tolį

Iš kairės: D.Virbickas, V.Vencienė, R.Panavas

sektoriuje peržengė visus tris kartus, ji apskritai norėjo stumdyti tik rutulį. Tačiau greitai pamatė, kad nepasieks tokio lygio kaip daugiakovėje, ir vėl sugrįžo į septynkovę.

Londono žaidynėse Austra rutulį nustūmė 17 m 31 cm ir pasiekė geriausią rezultatą pasaulio septynkovės istorijoje. Su Austra rimtai dirbau iki 2012-ųjų. Vėliau prie grupės prisidėjo Mindaugas Bilius, kuris Rio de Žaneire tapo paralimpiniu čempionu, iki šių metų dirbau su Ramūnu Verbavičiumi, nauja patirtis ir didelė mokykla man buvo treniuoti Oksaną Dobrovolską, nes reikėjo suprasti, ką jaučia žmogus, kuris nemato ir negali pamatyti, ką jam rodau“, – pasakojo R.Plungė.

Jis neabejoja, kad Paryžiuje medalį laimės Mykolas Alekna. „Visi akcentuoja, kad jis – Virgilijaus sūnus. Bet Mykolas – ir puikaus ieties metiko Leono Sablovskio, kuris nerealizavo savo galimybių, anūkas. Mykolas kaip du vandens lašai panašus į savo senelį, tiesiog jo kopija“, – lygino R.Plungė.

Olimpiečių susitikime netrūko geros nuotaikos

PAGERBĖ PEDAGOGUS

GRUODŽIO 13 D. LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTŪROJE VYKO TRADICINĖ CEREMONIJA, KURIOJE BUVO PAGERBTI IR APDOVANOTI IŠSKIRTINIAI IKIMOKYKLINIO IR BENDROJO FIZINIO UGDYMO PEDAGOGAI, TAIP PAT PIRMĄ KARTĄ ĮTEIKTI APDOVANOJIMAI PEDAGOGAMS, DIRBANTIEMS SU SPECIALIŲJŲ POREIKIŲ TURINČIAIS VAIKAIS.

Per ceremoniją buvo pabrėžtas šių pedagogų reikšmingas indėlis skatinant fizinį aktyvumą Lietuvoje. Jie buvo įvertinti už inovatyvius metodus, aktyvų darbą su mokiniais, bendradarbiavimą su ugdymo įstaigų bendruomenėmis bei kvalifikacijos tobulinimą.

Laureatus pasveikino pirmoji šalies ponija Diana Nausėdienė, švietimo, mokslo ir sporto ministro patarėjas sporto klausimais Justinas Kinderis, Lietuvos paralimpinio komiteto (LPAK) generalinė sekretorė Asta Narmontė ir Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

„Dėkoju visiems ir kiekvienam, kas dirbate su vaikais, jungdami į darnią visumą jų fizines, kūrybines ir intelektualines savybes. Žinau, kad itin daug pastangų, jautrumo ir atidumo reikalauja darbas su specialiųjų poreikių vaikais, kuriems jūsų dėmesys – nepaprastai svarbus“, – sakė D.Nausėdienė.

Iškilmių metu buvo įteikti apdovanojimai dvylikai pedagogų, atstovaujančių mokykloms ir ikimokyklinio ugdymo įstaigoms. Apdovanojimų laureatus atrinko komisija, kurią sudarė atstovai iš LTOK, LPAK, Respublikinės ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacijos (RIUKKPA) ir Lietuvos kūno kultūros mokytojų asociacijos (LKKMA). Visi šių metų laureatai buvo apdovanojami piniginiiais prizais ir unikalia statulėle.

LTOK prezidentė D.Gudžinevičiūtė sakė, kad šių pedagogų aktyvumas ir noras nuolat tobulėti bei ugdyti sveikesnę ir fiziškai raštingą visuomenę yra labai svarbus Lietuvai. Ji nuoširdžiai padėjo visiems apdovanojimosiems už jų neįkainojamą darbą ir atsidavimą vaikams bei fiziniam aktyvumui.

Pagrindiniai konkurso kriterijai buvo šie: vertinta mokytojų praktinė veikla ir indėlis į vaikų ir jaunimo fizinį aktyvumą, kūno kultūros ir sporto plėtrą 2021–2022 ir 2022–2023 mokslo metais. Organizatoriai pabrėžė, kad vertinant pedagogų indėlį

buvo atsižvelgta ne tik į sportinius pasiekimus, bet ir į jų aktyvumą ugdati kompetencijas, organizuojant renginius, taikant inovatyvius metodus bei bendradarbiaujant su ugdymo įstaigų bendruomenėmis.

Švietimo, mokslo ir sporto ministro patarėjas J.Kinderis pasveikino apdovanojimosius ir pabrėžė, kad fizinio ugdymo pedagogų darbas yra labai svarbus, nes be kokybiško fizinio aktyvumo ir sveikatos puoselėjimo sunku pasiekti sėkmę kitose gyvenimo srityse. Jis padėjo už pastangas ir kūrybiškumą skatinant šiuolaikinius vaikus būti aktyvius.

Šį projektą inicijuoja ir organizuoja LTOK, LPAK, LKKMA ir RIUKKPA.

LAUREATAI

Lina Kozienė (Mažeikių lopšelis-darželis „Žilvitis“)
 Lina Šlymienė (Klaipėdos lopšelis-darželis „Bangelė“)
 Ligita Kuzmenkovaitė-Grigė (Kėdainių lopšelis-darželis „Vaikystė“)
 Jolita Šuliauskienė (Kauno lopšelis-darželis „Drevinukas“)
 Monika Ignatavičienė (Klaipėdos lopšelis-darželis „Klevelis“)
 Egidijus Jaunulaitis (Kauno Juozo Naujalio muzikos gimnazija)
 Dovilė Narkunienė (Alytaus Panemunės progimnazija)
 Ingrida Rauličkienė (Alytaus r. Miroslavo gimnazija)
 Jolanta Žukauskienė (Gargždų „Minijos“ progimnazija)
 Lina Alekseriūnienė (Linkuvos gimnazija)
 Olesia Matulevičienė (Klaipėdos „Medeinės“ mokykla)
 Renata Nekrasova (Vilniaus specialusis lopšelis-darželis „Čiauškutis“)

A.Reed ir S.Ambrulevičius

SIEKTI DAUGIAU

„KITOS ŠALYS TOKIAM ČEMPIONATUI RENGIASI BENT KELERIUS METUS, MES TURĖJOME VOS PUSMETĮ, BET, MANAU, TIKRAI NENUVILSIME, NORS KAI KURIUOS AKCENTUS DĒLIOSIMĖ IKI PASKUTINĖS MINUTĖS“, – ŽADA LIETUVOS ČIUOŽIMO FEDERACIJOS (LČF) PREZIDENTAS VYTAUTAS JASUTIS. 2024 METŲ SAUSIO 10–14 DIENOMIS KAUNE VYKSANTIS EUROPOS DAILIOJO ČIUOŽIMO ČEMPIONATAS – IŠSKIRTINĖ PROGA LIETUŲAI PARODYTI, KAIP VOS PER PUSMETĮ SURENGTI ĮSIMINTINĄ ŠVENTĘ.

Tarptautinė čiuožimo sąjunga (ISU) tik įpusėjus birželiui paskelbė, kad būtent Lietuvai suteikta teisė rengti 2024 m. Senojo žemyno dailiojo čiuožimo čempionatą.

Proga tapti čempionato šeimininke mūsų šaliai atsirado po to, kai jį rengti atsisakė šią teisę iki tol turėjusi Vengrija.

LČF staigiai turėjo suburti komandą, nes federacijoje iki tol dirbo vos trys žmonės, rasti lėšų, mat Vyriausybė iki paskutinės minutės finansiškai neprisidėjo prie čempionato organizavimo, ir sukurti strategiją.

„Darbo buvo daug ir dirbome kone dieną naktį, tačiau, neabejojame, šiuo čempionatu tinkamai reprezentuosime savo šalį“, – įsitikinęs V.Jasutis.

„Olimpinė panorama“ pasidomėjo, kokius reikalavimus turėjo įvykdyti čempionato rengėja LČF ir kas, be geriausių Europos čiuožėjų pasirodymų per varžybas, dar laukia šio renginio svečių ir žiūrovų.

Arena. Čempionato varžybos vyks Kauno „Žalgirio“ arenoje, kuri bus ir viena treniruočių arenų. „ISU komisija gerą prasmę susiėmė už galvų, kaip jiems pro akis galėjo praspūsti tokia puiki „Žalgirio“ arena, turinti viską, ko reikia aukščiausio lygio ISU varžyboms rengti“, – pasakoja V.Jasutis.

Kita Europos čempionato dalyvių treniruočių arena bus Kauno ledo rūmai, atidaryti 2021 m. sausį.

„Pagal reikalavimus, be pagrindinės arenos, privalo būti ir atsarginė treniruočių arena. Vilnius tokios reikalavimus atitinkančios arenos neturi, o kai Kaune buvo atidaryti ledo rūmai, pagaliau galėjome pretenduoti rengti Europos čempionatą ir mums pavyko, – džiaugiasi V.Jasutis. – Jau galėtume rengti net pasaulio čempionatą, jei patys to norėtume. Turime ir didesnių užmojų – ateityje gal net tapti žiemos olimpinė žaidynių dalimi, nes jau einama tuo keliu, kad olimpinės žaidynės galėtų būtų rengiamos keliose šalyse.

Tarkime, Vokietijoje ir Šveicarijoje varžytųsi vienų šakų sportininkai, Latvijoje, pavyzdžiui, bobslejininkai, o dailiojo čiuožimo olimpinės varžybos galėtų vykti Lietuvoje.

Vienintelis trūkumas, kalbant apie aukštesnio rango varžybas, yra viešbučių stygius – reikėtų keturiskart daugiau viešbučių ne tik Kaune, bet apskritai Lietuvoje.“

Ledas. Dailiojo čiuožimo čempionatui rengiamas ledas yra kitoks nei tas, ant kurio santykius aiškina ledo ritulininkai. Šis ledas – daug plonesnis, skaidresnis, lygus ir stiklas, jį išlieti trunka ilgiau.

Ledas „Žalgirio“ arenoje turi būti parengtas sausio 7-ąją, tad jau

Europos čempionato logotipas

nuo sausio 2-osios bus pradėtos šaldyti grindys. Kaip tik sausio 2-osios vakarą Kauno „Žalgirio“ krepšinininkai arenoje dar žais Eurolygos rungtynes su Berlyno ALBA, tad Europos dailiojo čiuožimo čempionato organizatoriai perspėja, kad per jas arenoje bus šalčiau nei įprastai.

Iškart po šios krepšinio dvikovos ledo liejimo procesas įsibėgės: bus nuimtas parketas, statomi apsauginiai bortai, o šaldymo sistamai veikiant didžiausiu įmanomu pajėgumu bus pilamas vanduo ir liejamas ledas. Šį procesą prižiūrės ne tik lietuviai, bet ir specialistai iš Suomijos, Latvijos, Estijos.

Ledas privalo būti baltas, bet savaime jis toks nėra, tad teks dažyti specialiais iš Suomijos atvežtais dažais. Be to, reikės kloti ISU ir paties čempionato reklamjuostas, kurios privalo būti pagamintos iš specialios medžiagos, nudažytos specialiais dažais.

Ledą dažys šio darbo patirties turintys Lietuvos akmenslydininkai.

Apsauginiai bortai bus panaudoti vos antrą kartą. 2018 m. balandį „Žalgirio“ arenoje Lietuvos ledo ritulio rinktinė kovojo pasaulio čempionato 1B divizione, kai irgi keitėsi su „Žalgirio“ krepšinininkais, tąkart stojusiais į Eurolygos ketvirtfinalio kovas.

„Bortams irgi keliama daugybė reikalavimų: kur turi būti varteliai, kur privalo įvažiuoti ledo valymo mašina. Be to, bortus teks aprausti specialia medžiaga, kad būtų gražūs akiai“, – pasakoja V.Jasutis.

Viešbučiai. Nors LČF prezidentas teigia negalintis sakyti, kuriuose viešbučiuose gyvens dalyviai ir ISU delegacija, Kaune tinkamų viešbučių palyginti nedaug ir čempionatui jų rezervuota apie 80 proc. Sportininkai, komandų vadovai, treneriai, ISU atstovai – per 600 žmonių – gyvens keturiuose pagrindiniuose viešbučiuose. Teisėjai apsistos „Best Western Santaka“ viešbutyje.

Vienas svarbiausių reikalavimų parenkant viešbutį buvo tas, kad jo kambariai būtų gana dideli ir patogūs itin daug mantos atsigabenantiems čiuožėjams.

„Čiuožėjai atkeliauja su dviem didžiuoliais lagaminais, kuriuose – ir dvi poros pačiūžų, ir pasirodymų kostiumai, ir kostiumai ar vakarinės suknelės iškilmingai vakarienei, ir medicinos priemonės, tarkime, tvarsčiai, ir net sporto inventorių, tad kambaryje viskas turi tilpti. Kai kurie viešbučiai netiko, nes jų kambariai buvo per maži.

Kauno pranašumas tas, kad jis yra mažas, o visi mūsų užsakyti viešbučiai yra centre. Kita vertus, tai gali būti ir trūkumas, mat ne prie visų viešbučių normaliai galės privažiuoti mūsų autobusai – privalome užtikrinti sportininkams galimybę patekti į „Žalgirio“ ar treniruočių areną.

Nežinome, koks bus oras – jei bus daug sniego, kyla grėsmė, kad ir taip siauros gatvės autobusams taps per ankštos. Tikimės, kad jie neistrigs ir automobilių grūstyse“, – spėlioja V.Jasutis.

Sirgaliams čempionato dienomis Kaune lieka palyginti nedaug viešbučių, tad kai kurie gyvens Vilniuje ar mėgins prisiglausti kaimiečių šeimose. Vis dėlto didžioji dalis – apie 80 proc. – žiūrovų turėtų būti iš Lietuvos, tad nakvynės klausimas jiems mažiau aktualus.

Maitinimas. Su čempionato dalyvių maitinimu susiję išskirtiniai reikalavimai nėra keliami. Viešbučiuose čiuožėjai gaus pusryčius, pietus ir vakarienę. Dominuos europietiški patiekalai. Arenose bus patiekiami užkandžiai, kava, arbata, vanduo.

Saugumas. Išskyrus arenas, kuriose apsaugos darbuotojai palaikys tvarką, papildomo dėmesio saugumui neplanuojama skirti.

„Dailiusis čiuožimas – atviras sportas. Sirgaliai gali prieiti prie čiuožėjų, su jais pasikalbėti ar nusifotografuoti. Viešbučiai nebus saugomi. Nebent dėl karo Izraelyje šios šalies delegacija atvyks su apsaugininkais“, – svarsto V.Jasutis.

Sirgaliai. Organizatoriai tikisi, kad per penkias dienas dailųjį čiuožimą Kaune pamatys daugiau kaip 50 tūkst. žiūrovų.

„Lietuvos dailiajam čiuožimui – tai nematyti skaičiai, – pabrėžia V.Jasutis. – Turėsime devynis atskirus renginius.“

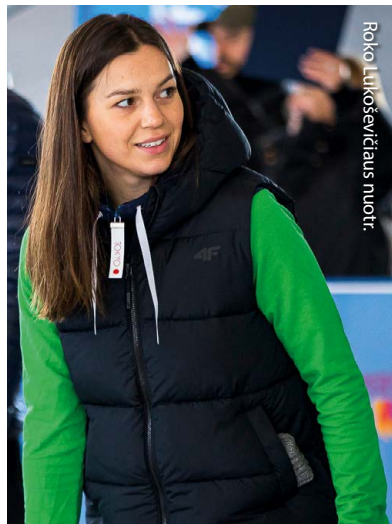
Kaune varžysis čiuožėjai iš daugiau kaip 35 Europos valstybių. Bus kovojama dėl medalių komplektų keturiuose rungtyse – moterų, vyrų, porų ir šokių ant ledo.

„Žalgirio“ arenoje tilps mažiau žiūrovų nei įprastai – apie 9 tūkst., nes nemažai vietos atima ledas. Dėl šios priežasties per čempionatą liks tik stacionarios tribūnos, o teleskopinės bus sustumtos.

Bilietai kainuoja 12–80 eurų. Dauguma – 20–25 eurus. „Nors ir norėtume, negalime žiūrovų leisti nemokamai – austruoliai taps vienas didžiausių mūsų rėmėjų. Čempionatas atsieis apie 1,5 mln. eurų. Trečdalį gavome iš ISU, tačiau kitais pinigais turime pasirūpinti patys – Vyriausybė iki paskutinės minutės finansiškai neprisidėjo“, – paaiškina V.Jasutis.

Savanoriai. Už savanorių parinkimą atsakinga buvusi garsi irkluočioja, 2016 m. Rio de Žaneiro olimpiinių žaidynių bronzos medalio laimėtoja Milda Valčiukaitė. Verslo vadybą Vilniaus universitete baigusi irkluočioja tapo specialiai čempionatui suburtos komandos dalimi.

„Maniau, kad mano patirtis sporte šiame darbe turės didesnės reikšmės, – prisipažįsta M.Valčiukaitė. – Taip, esu mačiusi labai didelių sporto renginių, bet jie buvo visiškai kitokie, vyko atviroje teritorijoje, nes irklavimas – vasaros sporto šaka. Turėjau bendrą suvokimą apie tai, kas svarbu, o kas ne taip svarbu per tokius čempionatus, kaip vyksta dopingo kontrolė ir kokios priemonės turi būti šios kontrolės kabinete. Bet buvo ir daug naujų dalykų, nes

Roko Lukoševičiaus nuotr.

Europos čempionato savanoriais rūpinasi M.Valčiukaitė

LČF nuotr.

LČF prezidentas V.Jasutis

dailiusis čiuožimas skiriasi nuo irklavimo ir kultūra, ir tradicijomis.

Pati dailiuoju čiuožimu anksčiau domėjausi tik mėgėjiškai – pažiūrėdavau per televiziją. Man patinka bet kuris sportas. Bet dailusis čiuožimas dabar patinka dar labiau, nes daug daugiau apie jį ėmiau suprasti.”

Ateitį su sporto vadyba ir toliau norinti sieti M.Valčiukaitė prisideda prie įvairių darbų, bet pagrindinė jos atsakomybė yra savanorių parinkimas ir priežiūra.

Kadangi dalyviams skirtos dvi arenos, turinčios aibę jėgimų ir užkaborių, į kuriuos ne kiekvienas norintis galės patekti, savanorių reikia daug.

„Turėsime mažiausiai 300, gal net 350 savanorių, nes ir renginys didelis, ir arenos didelės“, – sako M.Valčiukaitė.

Savanoriai dirbs prie jėgimų, akreditacijų ir žiniasklaidos centruose, prie ledo – visur, kur, jei tik prireiktų, galėtų padėti dalyviams, svečiams, žurnalistams, žiūrovams. Savanoriaus daugiausia lietuviai, bet, M.Valčiukaitės skaičiavimais, apie 15–20 proc. jų bus užsieniečiai.

„Turėsime savanorių iš beveik visų Europos šalių, vieną moterį iš Kanados, bus savanoris net iš Japonijos“, – vardija buvusi irkluojoja.

Surinkti savanorius ir sudėlioti jų darbo tvarkaraščius reikėjo pastangų. M.Valčiukaitė susidūrė su problema, nes tikėjosi, kad savanoriauti norintys žmonės tam skirs atostogas ar bent jau laisvadienius. Bet paaiškėjo, kad lietuviai nėra linkę aukoti laisvų dienų, o tik nuo kitų užsiėmimų likusį laiką.

„Iš užsienio atvykstantys žmonės savanoriavimą mato kaip laiko leidimo būdą ir savęs įprasminimą, o lietuviai dažniausiai nenori atsisakyti atostogų ir sako, kad gali prisitaikyti vieną ar kitą dieną. Savanoriauti pasisiūlė daug paauglių, ypač merginų, kurios yra didelės dailiojo čiuožimo gerbėjos ir nori dirbti čempionate, bet gali tai daryti tik po pamokų“, – pasakoja M.Valčiukaitė.

Per čempionatą savanoriais norintys būti dailiojo čiuožimo sirgaliai pildė anketas, nurodydami savo gebėjimus ir siūlydamiesi į įvairias pozicijas. Šis darbas nėra mokamas – užsieniečiai netgi patys turi nusipirkti lėktuvo bilietus ir pasirūpinti gyvenamąja vieta, bet jaučiasi laimingi, gavę patvirtinimą, kad taps savanoriais.

„Mūsų kultūra kita – daugelis įsivaizduoja, kad už savanoriavimą gaus ne tik dailų drabužių komplektą, bet ir finansinės naudos.

Žmonėms sunku suprasti, kad savanoriavimas yra neatlygintinas, ir svarbiausia, ką jis duoda, – tai patirtis, pažintys ir gerai praleistas laikas“, – lygina buvusi irkluojoja.

Tačiau kai kurie užsieniečių laiškai nustebino M.Valčiukaitę. Pavyzdžiui, vienas vokiečių rašė, kad į dailiojo čiuožimo čempionatus važinėja jau 20 metų ir savanoriu dirba žiniasklaidos centre.

„Šis žmogus turi išties daug patirties, bet neturime pinigų, kad galėtume jam suteikti išskirtines sąlygas, todėl bandysime pasirūpinti jo maitinimu, savanorius pakviesime į mažą padėkos renginį, padovanosime šiek tiek suvenyrų“, – atskleidžia M.Valčiukaitė.

Didelės atrankos savanoriams nebuvo. Organizatoriai gavo apie 400 anketų ir daugumą norinčiųjų priėmė. Pagrindinis reikalavimas – mokėti bent anglų kalbą, tačiau anketas pildė ir žmonės, mokantys daugiau užsienio kalbų.

Lietuviai. Lietuvai Kaune atstovaus penki čiuožėjai: šokėjai ant ledo Saulius Ambrulevičius ir Allison Reed, Deividas Kizala ir Paulina Ramanauskaitė, o moterų solisčių varžybose dalyvaus Aleksandra Golovkina.

„Iš S.Ambrulevičiaus ir A.Reed čempionate Lietuvoje norėtume medalių. Pastarajame Europos čempionate Espe, Suomijoje, jie liko greta prizininkų pakylos – ketvirti, tad tikimės, kad šįkart namų sienos jiems padės“, – viliasi V.Jasutis.

Kauno „Žalgirio“ areną namų sienomis pavadinti galima tik teoriškai, nes S.Ambrulevičius ir A.Reed treniruojasi Kanadoje ir į Lietuvą atskris iki varžybų likus vos kelioms dienoms. Atvykti anksčiau jiems nėra reikalo, nes neturėtų, kur treniruotis, be to, tektų dirbti be savo trenerių.

Žvaigždės. Didžiausių žvaigždžių organizatoriai laukia ne varžybų programoje: per atidarymą turėtų pasirodyti ukrainietė Aliona Savčenko, o gala programoje šoks Prancūzijos pora Gabriella Papadakis ir Guillaume'as Cizeronas.

A.Savčenko – Vokietijai atstovaujanti itin tituluota čiuožėja, sportinių porų varžybose su partneriu Bruno Massot 2018 m. Pjongčango žiemos olimpinėse žaidynėse laimėjusi auksą. Su Robinu Szolkowy 2010 m. Vankuverio ir 2014 m. Sočio žiemos žaidynėse iškovojo bronzą. Ukrainoje gimusios ir palaiškymą su Rusija kariaujančiai tėvynei reiškiančios A.Savčenko trofėjų sąrašas – daugybė pasaulio, Europos bei „Grand Prix“ varžybų čempionės titulų.

Šiuo metu karjerą sustabdęs Prancūzijos duetas G.Papadakis ir G.Cizeronas 2022 m. Pekino olimpinėse žaidynėse iškovojo auksą. Pora taip pat yra laimėjusi sidabrą 2018 m. Pjongčango žaidynėse, po penkis pasaulio ir Europos pirmenybių aukso medalius.

Nors dėl medalių svečiai iš Prancūzijos nekovo, juos išvysti ant ledo gerbėjai galės sausio 14 d. vyksiančioje gala programoje. G.Papadakis ir G.Cizeronas taip pat dalyvaus Europos čempionatui skirtuose renginiuose, socialinėse akcijose, arenoje bendraus su aistruoliais.

A.Savčenko į Lietuvą atvyks su ankstesniu savo partneriu R.Szolkowy. Pora viešėti turėtų visą savaitę, galbūt surengs „MasterClass“ treniruotę Lietuvos čiuožėjams ir treneriams.

Teisėjai. Europos čempionate bus akredituoti 52 teisėjai. Kiekvienoje rungtyje dirbs atskira teisėjų brigada. Lietuvai turėtų atstovauti tarptautinės kategorijos teisėja Laima Krauzienė.

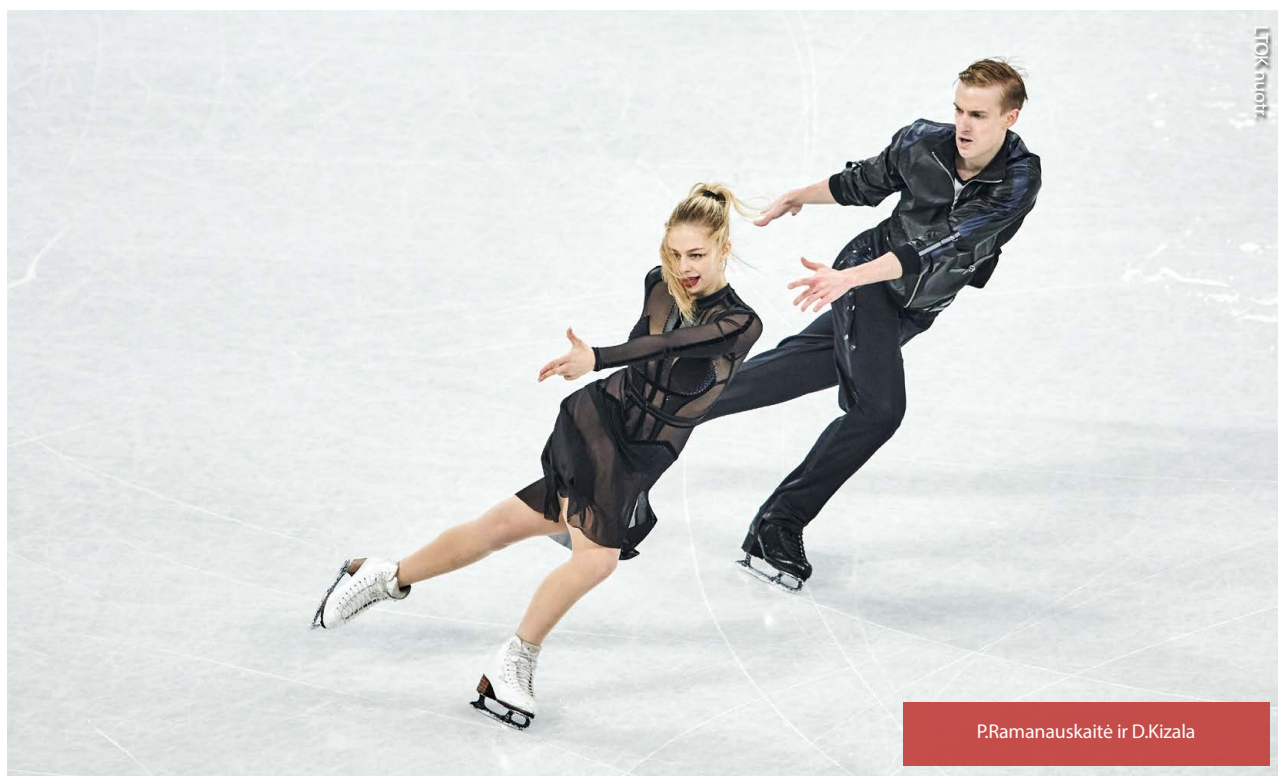
Prieš kiekvienas varžybas teisėjai trauks burtus ir aiškinsis, kurie tądien dirbs. Rungčiai teisėjauja dešimt pagrindinių arbitrų, bet apskritai teisėjų brigadą sudaro apie 20 žmonių, nes turi dirbti ir, pavyzdžiui, techniniai kontrolieriai ar laikininkai.

Logotipas. Jis simbolizuoja Kauno miestą bei Nemuno ir Neries susiliejimą.

Šūkis. „We want more“ (liet. – norime daugiau).

A.Golovkina

P.Ramanauskaitė ir D.Kizala

Pasak Lietuvai istorinio renginio organizatorių, šiame šūkyje telpa noras ir siekis daugybės dalykų: meilės, pagarbos, taikos, pagalbos, šviesos, tiesos, rūpestingumo, tolerancijos, atradimų, pergalių, vilties ir visko, kas gali suteikti žmogui džiaugsmo, pilnatvės, gėrio ir vidinės ramybės.

„Keliame reikalavimus ir sau, ir kitiems, kad norime daugiau. Daugiau meilės, daugiau pagarbos, daugiau taikos“, – paaiškina V.Jasutis.

Spalva. Čempionatas ir jo logotipas bus purpurinės spalvos. Pasak V.Jasučio, buvo noras išsiskirti ir pasirinkti kitokią nei ankstesnėse pirmenybėse kaip pagrindiniai akcentai naudotą raudoną ir mėlyną spalvą.

Renginiai. Čempionatą lydės daugybė pramoginių renginių ir pasirodymų. DJ Jovani-Jonas Nainys specialiai šiam sporto renginiui sukūrė dainą, koncertuos „Beissoul & Einius“, ansamblis „Lietuva“.

„Į „Žalgirio“ areną pakvietėme daug muzikos ir sporto žvaigždžių. Tokio lygio varžybų organizavimo patirties neturime, bet turime patirties organizuojant kitus aukšto lygio renginius. Aš pats, kaip LČF vadovas, atėjau iš renginių verslo, kuriame dirbau 25 metus. Organizavome garsiausių atlikėjų koncertus ne tik Lietuvoje, bet ir visame pasaulyje. Tarkime, Enrique Iglesiaso ar Violetos Urmanavičiūtės-Urmanos“, – pasakoja V.Jasutis.

Rengiamos dvi šou programos, per kurias bus siekiama reprezentuoti Lietuvą. Bus ne tik nugalėtojų apdovanojimo ceremonija, bet ir teikiami vadinamieji mažieji medaliai po kiekvienos rungties, aiškuoliai neliūdės ir per ledo valymo pauzes.

„Norime linksminti ir edukuoti publiką, kad ji suprastų, kaip elgtis per varžybas – kada galima ploti, kada galima ir negalima išeiti iš arenos, aiškinti, kas yra dailusis čiuožimas, nes arenoje jis kitoks, nei esame matę televizoriaus ekrane. Stebint pasirodymus gyvai, azartas didesnis, pojūčiai aštresni, daug lengviau suprasti šuolio reikšmę, nes ant ledo pašokti ypač sunku“, – aiškina V.Jasutis.

Valdovų rūmuose Vilniuje įrengta 700 kvadratinį metrų ledo čiuožykla, į kurią dailiojo čiuožimo gerbėjai kviečiami patys išbandyti šią sporto šaką.

„ISU mato, kokias pastangas dedame šviesdami visuomenę ir ją skatindami domėtis dailiojo čiuožimu. Mato, kad gebame atras-

ti ir netikėtų vietų dailiam čiuožimui. Tokie jungiamieji renginiai įrodo, koks populiarus Lietuvoje dailusis čiuožimas, nes visos ledo arenos Kaune ir Vilniuje nuolat pilnos“, – tvirtina V.Jasutis.

Per čempionatą bus nuomojama speciali koncertinė aparatūra, nes ta, kurią dabar turi „Žalgirio“ arena, organizatoriams netinka. Papuošimai, dominuojanti purpurinė spalva ir baltas ledas „Žalgirio“ arenos veidą pakeis neatpažįstamai.

Beje, dėl šio renginio buvo nukeltas „Žalgirio“ arenoje sausio 5 d. turėjęs vykti Manto Jankavičiaus koncertas „12 violončelių“.

M.Jankavičius neslepia, kad sprendimas nukelti koncertą daugiau nei mėnesiu buvo gana sunkus visai komandai, mat rengtasi nuo vasaros pradžios, bet atlikėjas supranta ir tai, koks reikšmingas Lietuvai šis sporto renginys: „Svarbu įvertinti tai, kad dailiojo čiuožimo čempionatas yra svarbus mūsų šalies įvaizdžiui tarptautinėje arenoje, tad kviečiu visus būti pilietiškus, palaikyti savo šalies čiuožėjus, o mes su kauniečiais pasimatysime vasario 14-ąją.“

Televizija. Lietuvoje visas varžybas tiesiogiai transliuos LRT, LRT PLUS ir portalas LRT.lt.

Pasak V.Jasučio, čempionatą tiesiogiai transliuos visos Europos Sąjungos šalys. Daug dėmesio jam skiria japonų televizijos, ESPN kanalas varžybas tiesiogiai transliuos ir JAV.

Tikimasi, kad pirmenybių kovas daugiau kaip 60-ye pasaulio valstybių stebės per 700 milijonus žmonių.

Palaiikymas. Nors organizatoriai negali oficialiai reikšti pozicijos dėl karo Ukrainoje, V.Jasutis, rengdamas kalbas, kurias turės sakyti, norėtų perduoti žinutę, kad Lietuva smerkia grobuoniškus Rusijos veiksmus.

Ukrainoje gimusios superžvaigždės A.Savchenko kvietimas atvykti irgi buvo viena progų parodyti, kad Lietuva remia kariaujančią Ukrainą.

„Dar norėtume į čempionatą pakviesti ukrainiečių bendruomenę Lietuvoje, kuriai tikimės sudaryti sąlygas į „Žalgirio“ areną patekti nemokamai“, – teigia V.Jasutis.

Tik skaičiai. Čempionatą rengia 20 žmonių komanda. Per jį turėtų būti išdalyta 1500 akreditacijų. Varžybų dalyviams užsakyta 20 tonų vandens.

Svarbiausias 2023 m. laimėjimas – iš Europos žaidynių parsivežtas olimpinis kelialapis. Iš kairės: I.Serapinaitė, L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė, G.Venčkauskaitė

NEPABŪGO IŠBANDYMU

ANTRUS METUS LIETUVOS ŠIUOLAIKINĖS PENKIAKOVĖS FEDERACIJOS PREZIDENTO PAREIGAS EINANTIS AISTIS BARONAS NET NEBANDO SLĖPTI, KAD 2023-IEJI TAPO PASITEISINUSIŲ IŠŠŪKIŲ IR DRĄSOS METAIS.

MANTAS STANKEVIČIUS

Dvejos tarptautinės aukščiausio lygio pirmenybės Lietuvoje – Europos jaunių bei pasaulio jaunimo čempionatai, kuriuose sulaukta naujosios rungties krikšto, pasak A.Barono, tapo pačiu geriausiu egzaminu federacijai.

Aisti, papasakokite, kas labiausiai džiugino šį sezoną?

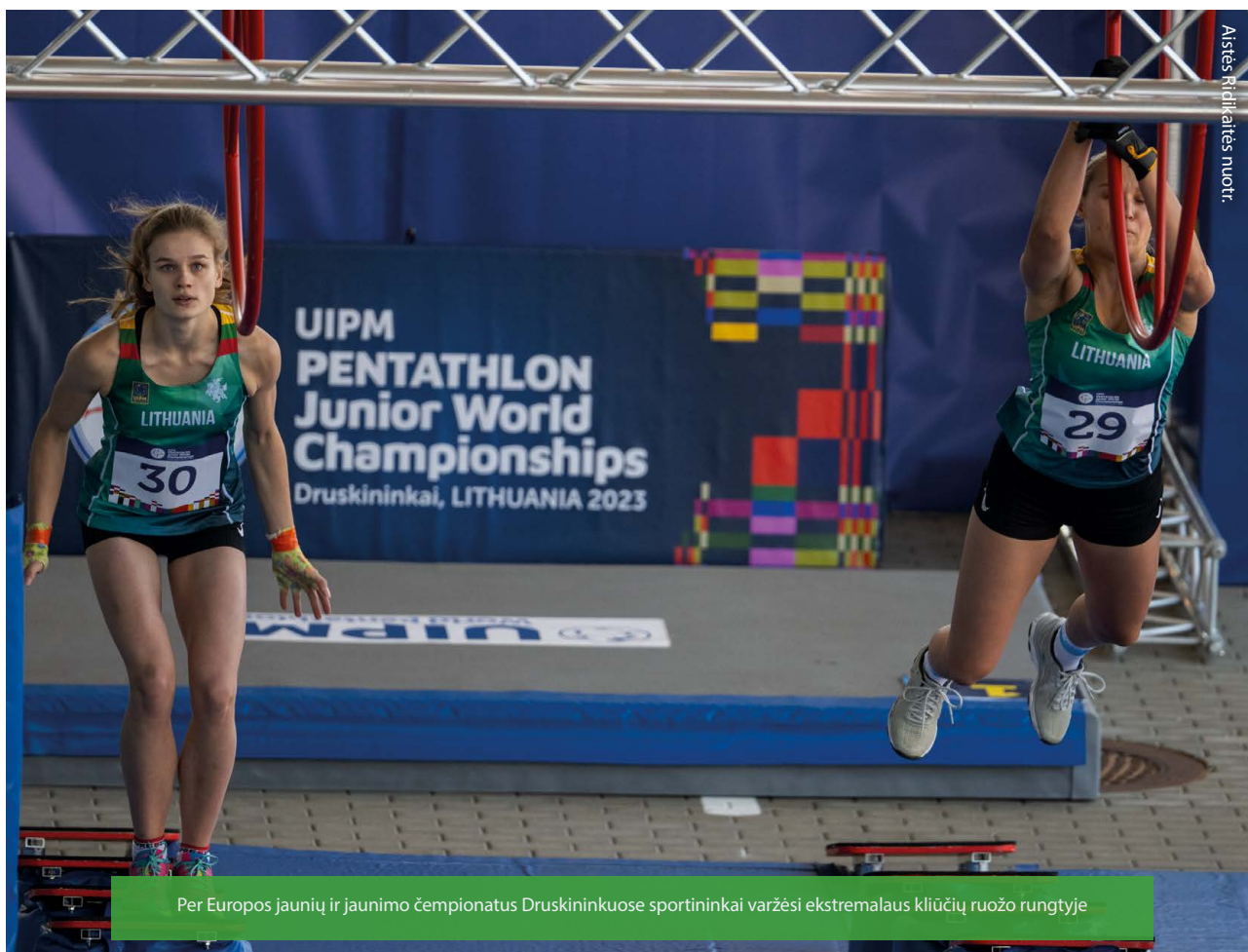
Jaunimas. Prieš pasaulio jaunimo šiuolaikinės penkiakovės čempionatą, kuris vyko Druskininkuose, sportininkams nekėlėme aukštų tikslų. Jokio spaudimo jaunimui nebuvo. Tačiau rezultatai nustebino. Ir ypač Paulius Vagnorius, kuris tempė visą rinktinę, tapo pasaulio vicečempionu, mišrių estafėčių varžybose su Elzbieta Adomaityte iškovojo bronzą. Labai didžiuojamės Pauliumi. Beveik visą sezoną jis darbuos individualiai, nes treneris Paulius Aleksandravičius yra susikoncentravęs į olimpinę atranką. P.Vagnorius įrodė, kad vidinės motyvacijos jam niekada nestigo. Jis tapo puikia paskata kitiems jauniesiems atletams, kad reikia stengtis ir niekada nenuleisti rankų. Tai džiugina. Tiesą sakant, rungtių pasikeitimas Pauliui tik į naudą – ekstremaliame kliūčių ruože jis labai greitas, vienas greičiausių pasaulyje tarp bendraamžių.

Džiugi šio sezono naujiena – šiuolaikinė penkiakovė bus Los Andželo olimpinėse žaidynėse. O Paulius dabar turi visas kortas savo rankose.

Žvelgiant iš vadybos pusės, smagu dėl surengtų varžybų kiekio ir kokybės. Anksčiau tuo girtis federacija negalėjo. Mūsų naujai sukurto komandos ir visos organizacijos tikslai – pritraukti kuo daugiau aukščiausio lygio tarptautinių renginių į Lietuvą. Pritraukti jų galima, bet tam reikia didelės komandos, kruopštaus pasirėngimo. Tikrai yra nemažai reikalų.

Nepamirškime, kad penkiakovė – tai penkios skirtingos disciplinos. Kiekvienoje jų – skirtingi treneriai, teisėjai. Tai šiek tiek apsunkina pasirėngimą varžyboms. Bet mums pavyko suorganizuoti Europos jaunių ir pasaulio jaunimo čempionatus. Džiaugiamės, kad mus aplankė ir įvertino tarptautinės federacijos atstovai, pats organizacijos prezidentas. Šiltą draugystę palaikome iki šiol – jau turime patvirtintus du kitų metų renginius – pasaulio studentų žaidynes Kaune ir pasaulio jaunių čempionatą Druskininkuose.

Tačiau mūsų tikslas – po Paryžiaus žaidynių gauti organizuoti ir

Per Europos jaunių ir jaunimo čempionatus Druskininkuose sportininkai varžėsi ekstremalaus kliūčių ruožo rungtyje

svarbiausias suaugusiųjų šiuolaikinės penkiakovės varžybas su naująja rungtimi. Anksčiau didžiausiu iššūkiu tapdavo jojimas, nes Lietuvoje turime mažai žirgų, nedaug bazių. Kadangi pagal naują varžybų formatą rungtys veja viena kitą labai greitai, su jojimu to padaryti negalėjome.

Birželį Druskininkuose organizuotas Europos jaunių čempionatas tapo pirmosiomis varžybomis, kuriose oficialiai sportininkai varžėsi ekstremalaus kliūčių ruožo rungtyje. Kiek drąsos prireikė tam pasiryžti?

Didžiausiu iššūkiu tapo pati trasa. Ją reikėjo turėti. Niekas jos neturėjo. Likus vos mėnesiui iki varžybų mums buvo pakeistas tiekėjas, todėl net nežinojome, ar laiku viską gausime. Įranga atkeliavo iš Italijos, nors pradinis sutarimas buvo su lenkais, bet jie atsisakė gaminti. Visą spėjome. Specialistai vyko iš Italijos, prižiūrėjo ir mokė, kaip viskas turi būti. Galime sakyti, mokėmės visko ne tik mes, bet ir visa Tarptautinė šiuolaikinės penkiakovės sąjunga.

Tiesą sakant, nelabai buvo daug norinčių imtis pirmenybių, kuriose sportininkai turėjo varžytis ekstremaliame kliūčių ruože. Tuomet, kai įgijome teisę rengti varžybas, niekas nežinojo, ar penkiakovė išliks olimpinėje šeimoje. Todėl niekas neskubėjo nei trasų pirkti, nei treniruotis. Mes surizikavome.

Pokalbį pradėjome apie jaunimą. Lietuvos šiuolaikinė penkiakovė išgyvena ne tik rungtį, bet ir kartų kaitą?

Tikrai turime naujų veidų, kurių akys dega. Džiaugiamės, kad sugebėjome išplėsti šiuolaikinės penkiakovės treniruočių vaikams geografiją. Vaikai turi galimybę treniruotis ne tik Vilniuje, Kaune, Šiauliuose ir Telšiuose. Turime trenerių Alytuje ir Molėtuose. Praplėtė trenerių gretos Vilniuje. Tačiau dabar turime pripažinti, kad Paryžiaus olimpinėse žaidynėse matysime senąją šiuolaikinės penkiakovės merginų kartą – turime Laurą Asadauskaitę,

Gintarę Venčkauskaitę, levą Serapinaitę, auga E.Adomaitytė. Iš vaikinų pernai su suaugusiais jau startavo Titas Puronas. Šiais metais tikimės, kad viskas pasiseks ir galbūt Titą matysime Paryžiuje. Toks yra mūsų noras. Jis tikrai gali tai padaryti.

Naujos rungties atsiradimas labiausiai sukrėtė patyrusius sportininkus, kurie augo su žirgais. Jiems pasikeitimai – skaudūs. Bet matome, kad olimpinės žaidynės keičiasi, turime suprasti, kad tai šiuolaikinė penkiakovė, todėl privalome prisitaikyti, keistis, kad būtume įdomūs jaunimui, kad transliacijos būtų žiūrimos ir generuotų pinigus. Pasikeitimai jau seniai turėjo įvykti. Bet tikiu, kad po Paryžiaus olimpinė žaidynių joms pribręs daugelis sporto federacijų. Pamatysime daug naujų veidų, nebūsime išimtis.

Naująją rungtį jau išbandė G.Venčkauskaitė. Nemanau, kad ekstremalus kliūčių ruožas ją sustabdys. E.Adomaitytė – jauna, perspektyvi, užsispyrusi. Ji tikrai prisitaikys. Jaunesnės merginos, regis, puikiai susidraugavo su rungtimi. Joms smagu varžytis tarpusavyje. Dinamiška rungtis itin prilipo vaikinams, kurie kiekvienose varžybose demonstruoja vis geresnius rezultatus.

Antrus metus esate su Šiuolaikinės penkiakovės federacija. Kuo šie skyrėsi nuo pirmųjų?

Pirmieji metai buvo skirti tvarkai federacijos viduje įvesti. Turėjome tikslus, kuriuos pradėjome vykdyti, įvedėme taisykles, kurių per daug federacijoje niekada nebuvo. Federacijos rezultatai buvo geri, bet mes norėjome naujovių, tikėjomės pritraukti daugiau jaunimo, siekėme masiško vaikų treniruotėse, norėjome daugiau tarptautinių varžybų Lietuvoje. Matėme, kad su senąja organizacijos valdžia to padaryti tiesiog neįmanoma. Todėl ir atėjome. Įvyko pokyčių ir per pirmuosius metus įrodėme, kad nieko bloga nenorime.

Antrieji metai skirti bendram darbui dėl geresnės ateities. Dabar,

atrodo, puikiai visi sutaria, priešiškamų nėra. Pats sergu už visus mūsų sportininkus, prieš kiekvieną renginį. Visus jaunuosius sportininkus pažįstu vardais ir pavardėmis. Stengiuosi būti visose varžybose, nes esu labai azartiškas. Stebiu visas tarptautines varžybas, kiekvienam parašau asmeniškai po startų. Jaučiu, kad tampu jų draugu. Nenoriu būti tik dėdė su kostiumu, kuris varžybose įteikia apdovanojimus ir išėina. Noriu būti lygus su visais, mėgautis rezultatais, trokštu matyti besišypsančius sportininkus, keliančius taures į viršų. Myliu visas sporto šakas, tačiau dabar visą save atiduodu šiuolaikinei penkiakovėi. Ir man tai patinka.

Ar Lietuvos šiuolaikinės penkiakovės federacijos prezidentas jau pabandė įveikti ekstremalų kliūčių ruožą?

Pabandė (*juokiasi*). Tai pavyko padaryti Druskininkuose. Kažkada esu lankęs gimnastiką. Dabartinė mano sportinė forma nėra pati geriausia, bet visai neblogai sekėsi. Taip, kelias kliūtis buvo sunku įveikti... Tiksliau, jų neįveikiau (*juokiasi*), bet viską išmėginti pavyko. Likau savimi patenkintas.

LŠPF prezidentas A.Baronas

Manto Stankevičiaus nuotr.

2023 M. SVARBIAUSI LIETUVOS PENKIAKOVININKŲ LAIMĖJIMAI

Auksas: Titas Puronas, Gintarė Venčkauskaitė, mišri estafetė – šiuolaikinės penkiakovės Pasaulio taurės etapas

Auksas: leva Serapinaitė, asmeninės varžybos – šiuolaikinės penkiakovės Pasaulio taurės etapas

Bronza: Džiugas Klevas, Liutauras Valeika, vaikinių estafetė – Europos jaunių (U17) šiuolaikinės penkiakovės čempionatas

Bronza: Emilija Ulinauskaitė, Emilija Nedzveckaitė, merginų estafetė – Europos jaunių (U17) šiuolaikinės penkiakovės čempionatas

Auksas: Nojus Chmieliauskas, Lukas Gaudiešius, vaikinių estafetė – Europos jaunių (U19) šiuolaikinės penkiakovės čempionatas

4 vieta ir olimpinis kelialapis Lietuvai: Laura Asadauskaitė, asmeninės varžybos – Europos žaidynės

Sidabras: Laura Asadauskaitė, Gintarė Venčkauskaitė, leva Serapinaitė, komandinė įskaita – Europos žaidynės

Auksas: Elzbieta Adomaitytė, asmeninės varžybos – pasaulio „Laser Run“ čempionatas

Bronza: Elzbieta Adomaitytė, mišri estafetė – pasaulio „Laser Run“ čempionatas

4 vieta: Laura Asadauskaitė, asmeninės varžybos – pasaulio šiuolaikinės penkiakovės čempionatas

Bronza: Tėja Pakinkytė ir Giedrė Gudelytė-Gudelevičiūtė, merginų estafetė – pasaulio jaunimo šiuolaikinės penkiakovės čempionatas

Sidabras: Paulius Vagnorius, asmeninės varžybos – pasaulio jaunimo šiuolaikinės penkiakovės čempionatas

Bronza: Paulius Vagnorius, Elzbieta Adomaitytė, mišri estafetė – pasaulio jaunimo šiuolaikinės penkiakovės čempionatas

Bronza: Titas Puronas, asmeninės varžybos – Europos jaunimo (iki 24 m.) šiuolaikinės penkiakovės čempionatas

P.Vagnorius ir E.Adomaitytė

Aistės Ridiškaitės nuotr.

PASIRENGIMAS IR DALYVAVIMAS PARYŽIAUS OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE

2023 m. gruodžio 14 d.
Vilnius

LTOK prezidentė D.Gudzinevičiūtė

VILNIUJE – ŽVILGSNIS Į OLIMPINĮ PARYŽIŲ

GRUODŽIO 14 D. VILNIUJE KELIOS DEŠIMTYS LIETUVOS SPORTO FEDERACIJŲ VADOVŲ DALYVAVO LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO SURENGTAME SEMINARE.

Renginyje kalbėta apie pasirengimą ir dalyvavimą 2024 m. Paryžiaus olimpinėse žaidynėse.

„Iki olimpinių žaidynių liko mažiau nei metai. Pasiruošimas intensyvesnis, o komandai galvosūkių nemažėja. Mūsų, kaip nacionalinio olimpinio komiteto, tikslas – užtikrinti sportininkams geriausias įmanomas sąlygas ir patogumą, todėl šis seminaras visoms pusėms svarbus. Norime ne tik informuoti apie pasirengimo procesą, naujienas, taisykles, bet ir išgirsti federacijų nuomonę, poreikius ir planus“, – sakė olimpinė čempionė, LTOK prezidentė Daina Gudzi-
nevičiūtė.

„Tikimės kuo didesnės olimpinės rinktinės, tad bandysime užtikrinti kuo greitesnį sporto federacijų finansavimą, kad sportininkai galėtų pradėti rengtis kitų metų startams bei turėtų galimybių pasiekti gerų rezultatų“, – patikino švietimo, mokslo ir sporto viceministrė Aistė Zedelytė-Kaminskė.

„Į Paryžiaus olimpinės žaidynės patekusių sportininkų yra 20, jie atstovauja šešioms sporto šakoms. Esame suskaičiavę, kad maksimalus galimas skaičius – 68 olimpiečiai, – sakė Nacionalinės sporto agentūros vadovas Mindaugas Špokas. – Mūsų sporto pasiekimus valstybė vertina pagal medalius, tad turime būti kaip vienas kumštis, kad padėtume sportininkams pasiekti jiems iškeltus tikslus.“

Prisiminė įvykusius pokyčius

LTOK olimpinio sporto direkcijos ir Lietuvos olimpinės misijos vadovai Einius Petkus bei Agnė Vanagienė supažindino su naujausiomis žiniomis, susijusiomis su pasirengimu 2024 m. Paryžiaus olimpinėms žaidynėms.

Pirmiausia E.Petkus priminė pastaraisiais metais mūsų šalies aukšto meistriskumo sporte įvykusius pokyčius, galėjusius turėti įtakos olimpiniam sportui Lietuvoje: neliko centralizuoto sportininkų medicininio ir mokslinio aprūpinimo, uždarytas Kūno kultūros ir sporto departamentas, jo funkcijos tuomet perduotos Švietimo, mokslo ir sporto ministerijai, o pernai duris atvėrė Nacionalinė sporto agentūra.

„Žinoma, vienas didžiausių įvykusių pokyčių – pasikeitusi olimpinio sporto finansavimo sistema. Nuo praėjusių metų visą sporto finansavimą perėmė valstybė, LTOK neteko galimybės finansiškai prisidėti prie pasirengimo žaidynėms“, – priminė E.Petkus.

Pasikeitė ir sporto šakų finansavimo kriterijai, buvo išskirti ypač aukšti tikslai 2028 m. Los Andželo olimpinėms žaidynėms. Nors valstybės stipendijos aukščiausio lygio sportininkams padidėjo, atletams užtikrinamos socialinės garantijos, bet stipendijas gauna mažiau olimpinių kandidatų.

Olimpinė rinktinė traukiasi

Lapkričio mėnesį, likus mažiau nei metams iki Paryžiaus žaidynių, olimpinis kelialapis buvo užsitikrinęs 20 sportininkų. Galima palyginti: šiuo laikotarpiu prieš 2020 m. Tokijo olimpinės žaidynės kelialapius jau turėjo 25 sportininkai, o prieš 2016 m. Rio de Žaneiro žaidynės vietą jose jau buvo iškovoję net 42 sportininkai.

Mažėja ir Lietuvos olimpinės rinktinės dydis. 2008 m. Pekine Lietuvai atstovavo 71 sportininkas, 2012 m. Londone – 62, 2016 m. Rio de Žaneire – 67, o praėjusiose Tokijo žaidynėse – 42 atletai.

„Manome, kad šio mažėjimo priežastys yra kompleksinės. Žinoma, keičiasi ir sunkėja atranka į žaidynes, atsiranda naujų sporto šakų, kurios dažnai mūsų šalyje nėra populiarios. Tačiau matome, kad tam reikšmingos įtakos turėjo ir tai, jog neliko centralizuoto mokslinio ir medicininio aprūpinimo. Mažesnės federacijos dažnai tiesiog neturi galimybių samdyti medikų, todėl mums labai sunku konkuruoti su kitomis valstybėmis“, – paaiškino E.Petkus.

Sporto federacijų įžvalgos

Sporto šakų federacijų atstovai pristatė į olimpinės žaidynės jau patekusių 20 sportininkų, aptarė jiems keliamus tikslus bei potencialiai pelnyti kelialapius dar galinčius atletus. Aiškindamos, kaip vyksta pasirengimas Paryžiaus žaidynėms arba atrankos varžyboms, federacijos vienu limituojančių veiksnių įvardijo pasikeitusią finansavimo sistemą.

Valstybinis finansavimas vėluoja, išankstiniai mokėjimai biudžeto lėšomis, pavyzdžiui, už treniruočių stovyklas, negalimi. Šią problemą akcentavo „LTU Aquatics“. Šiuo metu olimpinis normatyvus jau yra įvykdę keturi plaukikai, to paties dar tikimasi iš Andriaus Šidlausko.

Keturis olimpinis kelialapius jau turinti Lietuvos irklavimo federacija tikisi dar dviejų – žaidynėse išvysti vyrų pavienės ir porinės dvivietės įgulas. Federacijos atstovai taip pat pridėjo, kad sunku pagrįsti valstybės biudžeto lėšas, skirtas transporto remontui.

Lietuvos lengvosios atletikos federacijos sąskaitoje šiuo metu – du olimpiniai kelialapiai. Iš viso tikimasi, kad į Paryžių vyks 10–15 sportininkų, kurie iškovotų bent vieną medalį. Vis dėlto tik šeši iš potencialiai į žaidynes galinčių patekti sportininkų gauna valstybės stipendiją.

Pagal numatytus kriterijus šiuo metu finansavimas skiriamas atsižvelgiant į pasaulio ir Europos čempionatuose iškovotą vietą, todėl federacijos įvardijo, kad trūksta sportinio rezultato arba potencialo kriterijaus. Be to, nėra kaip rezervuoti lėšų finansavimo kriterijus naujai įvykdžiusiems sportininkams. Lietuvos fechtavimo federacijos vadovas Vytautas Polujanskas akcentavo, kad sportas neturėtų būti vertinamas tik pagal medalių skaičių.

Taip pat trūksta olimpinės pamainos ugdymo programos. Su šia problema susiduria Lietuvos imtynių federacija, besiruošianti dviem olimpinės atrankos turnyrams. Jos prezidentas Giedrius Dambrauskas pabrėžė, kad dėl mažėjančio finansavimo trūksta lėšų specialistams samdyti.

Daug federacijų linksniavo medicininio ir mokslinio aprūpinimo sistemos nebuvimą, todėl džiaugėsi LTOK partnerio medicinos diagnostikos centro „Affidea“ paslaugomis. Lietuvos lengvosios atletikos federacijos generalinė sekretorė Nijolė Medvedeva pabrėžė, kad medicinos ir mokslo specialistų dalyvavimas pasirengimo procese ypač svarbus, jų labai trūksta.

Tris olimpinis kelialapius planuojančios Lietuvos bokso federacijos atstovai tarp pasirošimą bloginančių veiksnių minėjo finansinių galimybių į stovyklas vežtis gydytojų, masažuotojų, psichologų trūkumą. Du olimpinis kelialapius planuojančios Lietuvos buriavimo asociacijos atstovai, tęsdami medicininę temą, pridėjo, kad trūksta informacijos, kaip panaudoti lėšas.

Lietuvos krepšinio federacija rengiasi liepą Puerto Rike vykšančiam olimpiniam atrankos turnyrui. Vyrų trijulių krepšinio rinktinės dalyvaus dvejose atrankos varžybose, moterys – vienoje.

Į Paryžiaus žaidynes jau garantuotai vyks dvi Lietuvos baidarių ir kanojų irklavimo įgulos. Šios sporto šakos federacijos generalinis sekretorius Romualdas Petrukanecas minėjo, kad šį sąrašą papildyti

gali dar viena – kanojininkų Henriko Žustauto ir Vadimo Korobovo įgula.

Paryžiaus olimpinėse žaidynėse Lietuva pirmąkart istorijoje gali turėti savo atstovų žirginio sporto varžybose. Tuo tarpu dziudo reitingo taškus renka dvi sportininkės. Lietuvos gimnastikos federacija viltis deda į olimpietį Robertą Tvorogalą.

Dviratininkų atranka į olimpinės žaidynes baigsis balandžio viduryje. Šiuo metu Lietuvos kišenėje – vienas moterų dviračių plento grupinių lenktynių kelialapis. Federacija tikisi, kad į žaidynes pateks ir treko dviratininkai.

Šiuolaikinės penkiakovės federacijos prezidentas Aistis Baronas patikino, kad Lietuva turės dvi atstoves Paryžiaus žaidynėse. Šiuo metu yra iškovotas vienas kelialapis šaliai, į kurį pretenduoja keturios sportininkės. Vyrų varžybose viltys dedamos į Titą Puraoną.

Dėl vietos olimpinėse žaidynėse kovos paplūdimio tinklininkai, šios sporto šakos federacija daug vilčių sieja su Monikos Paulikienės ir Ainės Raupelytės pora. Lietuvos tekvondo federacija tikisi, kad olimpinį kelialapį pavyks iškovoti Klaudijai Tvaronavičiūtei, tuo tarpu Lietuvos sunkiosios atletikos federacija patikino, kad dėl vietų olimpinėse žaidynėse varžosi keturi sunkiaatlečiai.

Plečiasi žaidynių geografija

Sunkėjančios atrankos – ne vienintelis Paryžiuje laukiantis pokytis. 2024-ųjų žaidynėse reikšmingai mažės ir aptarnaujančio personalo kvota.

„Tai tampa tikru iššūkiu tiek mums, organizuojantiems dalyvavimą, tiek federacijoms. Sportininkai tikrai nepratę dirbti su tiek mažai aptarnaujančio personalo. Ankstesnėse žaidynėse su gausesnėmis komandomis galėdavo vykti ir medikas, ir komandos vadovas. Pastarosios pozicijos tikrai teks atsakyti, o kai kuriais atvejais reikės spręsti ir dėl galimybės turėti mediką“, – perspėjo A.Vanagienė.

Siekiant įgyvendinti tvarumo tikslus ir išnaudoti jau esančias bazes, kiekvienose žaidynėse daugėja vadinamųjų satelitinių olimpinų kaimelių. Pavyzdžiui, Šatoru mieste vyks šaudymo varžybos, Lilyje – krepšinio varžybų grupių etapas, Marselyje – buriavimas.

„Daugėjant satelitinių kaimelių, kartu didėja ir dalyvavimo išlaidos nacionaliniams olimpiniams komitetams. Be to, labai trūksta aptarnaujančio personalo kvotų, kad būtų galima kokybiškai atliepti pavienių sportininkų poreikius“, – paaiškino A.Vanagienė.

Kaimelyje – ir medicinos kabinetas

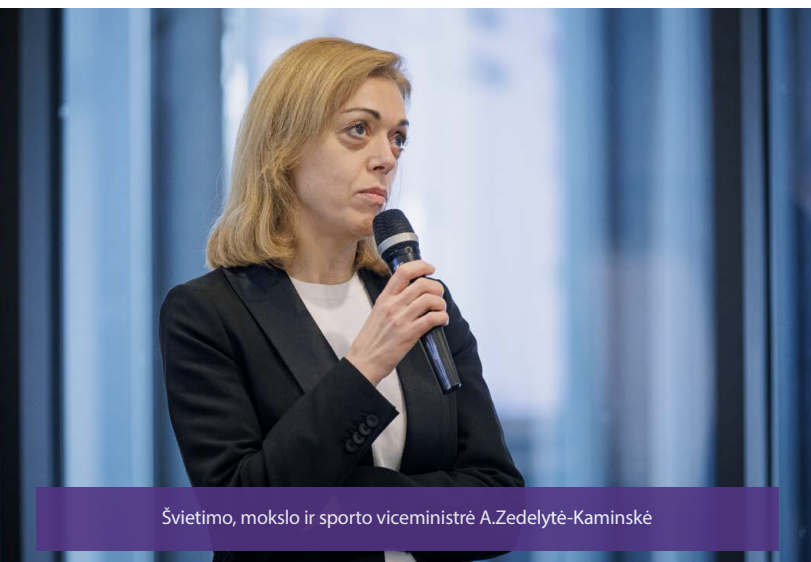
Pagrindinis žaidynių olimpinis kaimelis Paryžiuje – mažiausias istorijoje. Lietuvos olimpinės misijos vadovai lapkritį vyko į Prancūziją, kur apžiūrėjo, kokiomis sąlygomis gyvens mūsų šalies olimpiečiai.

„Daugiabutis, kuriame apsistos lietuviai, yra Senos upės saloje. Delegacijos nariai bus įkurdinti butuose, kuriuose po 2–3 kambarius, o juose gyvens po 1–3 sportininkus. Tradiciškai po olimpinų ir parolimpinių žaidynių šie butai bus parduoti“, – pasakojo A.Vanagienė.

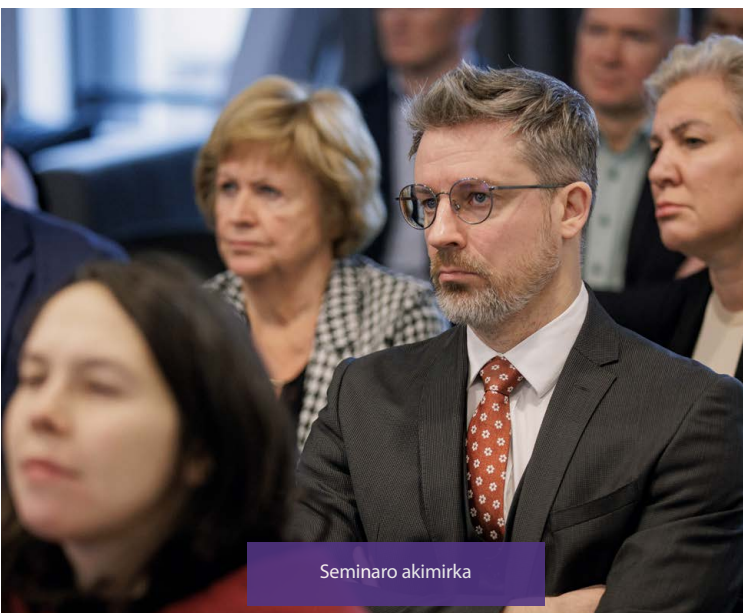
Olimpiniame kaimelyje E.Petkus ir A.Vanagienė įkurs misijos biurą, kuriame bus sprendžiami kilsiantys klausimai ir iššūkiai. Kartu su medikų komanda bus įsteigtas medicinos kabinetas.

„LTOK yra įsigijęs labai nemažai medicininės įrangos, kurią jau išbandėme ankstesniuose olimpinuose renginiuose. Taip pat visada įsigijame gausiai medikamentų, kurių sąrašą sudaro rinktinės vyriausiasis gydytojas. Jei prireiks rimtesnių tyrimų ar vaistų, kurių neturėsime, pagalbos bus galima kreiptis į olimpinio kaimelio medicinos centrą“, – sakė viena misijos vadovų.

Olimpiniame kaimelyje taip pat veiks valgykla ir sporto centras, kuriame sportininkams bus pasiūlyta 368 treniruokliai ir įrankiai. 2600 kv. m ploto centras veiks visą parą. Siekiant užtikrinti žaidynių dalyvių saugumą, olimpinis kaimelis bus uždaras, o teritorija – griežtai

Švietimo, mokslo ir sporto viceministrė A.Zedytė-Kaminskė

Seminaro akimirka

saugoma. Pranešama, kad žaidynių saugumui užtikrinti bus pasitelktos gausios pajėgos – dirbs per 70 tūkst. pareigūnų, tarp jų ir kariškiai.

Iššūkis – transporto sistema

Nors satelitinuose kaimeliuose nuvykti iki varžybų vietos autobusu užtruks 10 min. ar mažiau, kiek kitokia situacija laukia šalies sostinėje.

„Vienas pagrindinių iššūkių olimpinėse žaidynėse dalyviams – transportas. 80 proc. varžybų vietų bus 10 km atstumu nuo olimpinio kaimelio, tačiau reikia nepamiršti, kad Paryžius – megapolis, kuriame eismas gana sudėtingas. Todėl sportininkai ir treneriai turės labai atsakingai įvertinti, kiek laiko prireiks nuvykti į varžybų vietą. Rekomenduosime naudotis ir viešoju transportu“, – sakė A.Vanagienė.

Siekiant užtikrinti sportininkų patogumą, LTOK stengėsi užsakyti viešbučius prie Paryžiaus priemiesčiuose esančių varžybų vietų, pavyzdžiui, prie irklavimo kanalo.

„Ruošdamiesi žaidynėms visada glaudžiai bendraujame su federacijomis. Organizuojame seminarus, susitikimus, renkame informaciją apie jų poreikius, deriname juos su mūsų galimybėmis. Mūsų tikslas – užtikrinti sportininkams geriausias įmanomas sąlygas žaidynių metu.

Kol nežinome, kokio dydžio bus rinktinė, tenka spręsti įvairius rebusus, pavyzdžiui, kokio dydžio medikų komandą kviesti, kiek viešbučių, bilietų iš anksto užsakyti“, – vardijo A.Vanagienė.

Ilgąjį delegacijos narių sąrašą nacionaliniai olimpiniai komitetai privalo pateikti iki kovo 28 d.

Olimpinio solidarumo parama

Nors prie sportininkų pasirengimo žaidynėms finansiškai prisidėti galimybės nebeturi, LTOK baigiamosioms sportininkų treniruočių stovykloms iš Tarptautinio olimpinio komiteto Olimpinio solidarumo programos skirs 100 tūkst. JAV dolerių.

LTOK finansuoja ir rūpinasi visu Lietuvos delegacijos dalyvavimu žaidynėse, kelione, apgyvendinimu, inventoriaus transportavimu. Taip pat kiekvienam žaidynių dalyviui suteikia laisvalaikio ir paradinės aprangos komplektą. Varžybų apranga privalo pasirūpinti pačios sporto federacijos. Seminaro metu taip pat buvo priminta apie varžybų aprangos ženklavimo taisykles.

Bilietai – tik centralizuotai

„Paryžiaus olimpinės žaidynės – pirmosios po pandemijos, kuriose

nebus saugumo ribojimų, be to, po dvylikos metų pertraukos jos grįžta į Europą, todėl neabejojame, kad renginys bus įspūdingas. Bilietai labai sparčiai tirpsta, 70 proc. visų bilietų jau išparduota“, – perspėjo A.Vanagienė.

Ji priminė, kad įsigyti bilietus į Paryžiaus olimpinėse žaidynių varžybas galima perkant svetingumo paketą oficialioje bilietų platintojo „On Location“ platformoje. Ši programa skirta plačiai visuomenei, verslo subjektams ir oficialioms suinteresuotoms šalims.

Pavienių bilietų į Paryžiaus olimpinėse žaidynių varžybas galima įsigyti oficialioje bilietų platinimo platformoje: <https://tickets.paris2024.org/en/>

„Primenu, kad šiose žaidynėse bilietų pardavimas yra centralizuotas. LTOK parduoti bilietų neturi teisės. Taip pat primenu, kad LTOK į šias žaidynes neves sporto šakų specialistų, todėl federacijos tuo turės rūpintis pačios. Federacijos atsakingos už tai, kad jų vadovai, Vykdomojo komiteto nariai, rėmėjai ir partneriai turėtų unikalią galimybę sudalyvauti olimpinėse žaidynėse ir palaikyti sportininkus“, – priminė A.Vanagienė.

Supažindino su taisyklėmis

Lietuvos olimpinio fondo (LOF) direktorė Lina Minderienė pristatė Olimpinės chartijos 40 ir 50 taisykles, reglamentuojančias komercines galimybes olimpinėse žaidynių metu, ir su šiomis taisyklėmis susijusias naujoves.

„40-osios taisyklės tikslas – išaiškinti, kas leidžiama dalyviams žaidynių laikotarpiu, bei sudaryti jiems geresnes sąlygas bendradarbiauti su savo rėmėjais“, – sakė L.Minderienė.

Ji pabrėžė, kad tik olimpiniai partneriai, taikant tam tikras sąlygas, gali naudoti dalyvių atvaizdą reklamos tikslais olimpinėse žaidynių laikotarpiu, t.y. nuo 2024 m. liepos 18 d. iki 2024 m. rugpjūčio 13 d. imtinai. Taip pat vykdyti sveikinamojo pobūdžio reklamą žaidynių metu.

Ne olimpinėms partneriams sportininkų atvaizdo naudojimas ribojamas griežtomis taisyklėmis, be to, taisyklės atnaujinimas nurodo, kad pasinaudoti šiuo principu galima tik atitinkamoje platformoje informavus TOK arba nacionalinį olimpinį komitetą. Tai būtina padaryti iki 2024 m. birželio 18 d.

50-osios taisyklės tikslas – riboti reklamą su olimpiniais simboliais. Tai reiškia, kad olimpinėse žaidynių teritorijoje draudžiama bet kokia reklama, jeigu jai nėra suteiktas TOK vykdomojo komiteto leidimas. Taip pat olimpinėse teritorijose draudžiamos bet kokios demonstracijos arba politinė, rasinė, religinė propaganda.

Komunikacijos gairės

„LTeam“ projektų vadovas Jaunius Sarapas pristatė informaciją apie „Paris 2024“ nuosavybės naudojimą sporto federacijų komunikacijoje apie artėjančias žaidynes.

„Žaidynių logotipas, talismanas, piktogramos ir bet kokia kita vizualika priklauso žaidynių organizatoriams, todėl taisyklės labai griežtos. Deja, bet šiuos simbolius naudoti leidžiama tik žaidynės organizuojančios Prancūzijos sporto federacijoms“, – informavo J.Sarapas.

Jis taip pat pasidalijo galimybėmis, kurios turėtų padėti sporto federacijoms komunikuoti apie artėjančias žaidynes. Pavyzdžiui, dalijantis informacija apie Paryžiaus olimpinėse žaidynėms besiruošiančius arba į jas jau patekusius sportininkus siūloma naudoti Lietuvos olimpinę komandą vienijančią „LTeam“ logotipą.

Lietuvos savivaldybių sporto vadovų asociacijos prezidentas Gintaras Jasiūnas pristatė savivaldybių sportininkų rengimo centrų veiklos rekomendacijas, parengtas apklausus 93 organizacijas. Rekomendacijų tikslas – sporto veiklos organizavimo, žmogiškųjų finansinių išteklių efektyvus panaudojimas, gerojo valdymo principų diegimas ir socialinė atsakomybė.

DIDŽIAUSIA NAUDA – RYŠIAI IR ĮGYTA PATIRTIS

GRUODŽIO 15 D. VILNIUJE FINIŠAVO LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO SPORTO VADYBOS KURSAI PAŽENGUSIEMS. DVI DEŠIMTYS PATYRUSIŲ SPORTO ORGANIZACIJŲ ADMINISTRATORIŲ PER ŠEŠIAS MOKYMŲ SESIJAS GILINOSI Į STRATEGIŲ PLANAVIMĄ, KOMANDOS DINAMIKĄ, KOMUNIKACIJĄ.

Visiems dalyviams LTOK būstinėje buvo įteikti kursų baigimo sertifikatai, o kiekvienas jų pasidžiaugė įgyta patirtimi. Projekto dalyviai buvo suskirstyti į komandas ir prieš atsiveikindami turėjo atlikti tam tikras užduotis. Pristatydami rezultatus dalyviai spinduliavo puikia energija ir pabrėžė komandinio darbo bei naujų užsimezgiusių ryšių naudą.

„Labai norėjome, kad žmonės iš skirtingų sporto organizacijų, sporto federacijų, privačių ir savivaldybių sporto klubų bei pačių savivaldybių sporto skyrių pabendrautų tarpusavyje, suprastų, kad visi gyvena su tomis pačiomis problemomis, ir galėtų kartu rasti sprendimų būdus. Per keturis mėnesius trukusius mokymus palietėme dešimt skirtingų sporto vadybos temų ir stengėmės pakelti dalyvių asmenines kompetencijas, kurias jie galės pritaikyti savo darbuose“, – sakė LTOK olimpinio sporto direktoriaus pavaduotoja Agnė Vanagienė.

Mokymų organizatorės teigimu, šiemet mokymuose didelis dėmesys buvo skirtas rinkodarai ir komunikacijai socialinėje erdvėje.

„Socialiniai tinklai ir kitos komunikacijos priemonės šiuo laikotarpiu labai svarbios, ypač plėtojant savo organizacijos prekę ženklą“, – sakė A. Vanagienė.

Į šį projektą kasmet atrenkama po 20 žmonių, o užklausų sulaukiama gerokai daugiau. Dėl to šie mokymai bus organizuojami ir ateityje.

„Išties per mokymus gavome daug informacijos, kurią galėsime pritaikyti savo veikloje. Buvo daug kalbama apie komunikaciją ir rėmėjų pritraukimą, įsivertinome galimas strategijas savo veiklos populiarinimui“, – mintimis dalijosi Lietuvos paralimpinio komiteto atstovė Aušrinė Bučinskytė.

Sporto administravimo mokymai pasižymi tuo, kad teorinę medžiagą papildo praktiniai užsiėmimai.

„Labiausiai patiko kurti nuosavą įmonę. Visi galėjome pasvajoti apie tai, kad turime savo dideles įmones, ir reikėjo sudėlioti jos stra-

R. Vėževičius (viduryje) – vienas iš mokymuose dalyvaujančių vis dar aktyviai sportuojančių profesionalų

Mokymų baigimo sertifikatus įteikė A.Vanagienė (dešinėje)

tegiją. Tai buvo labai įdomu, nes esame iš skirtingų sričių ir į kiekvieną pasiūlymą reikia atsižvelgti“, – sakė A.Bučinskytė.

Galima pastebėti, kad šiuos LTOK mokymus renkasi nemažai buvusių ar vis dar aktyviai sportuojančių profesionalių sportininkų, kurie komandose jau turi ir kitokių pareigų. Vienas tokių – Gargždų „Bangos“ futbolo klubo atstovas Robertas Vėževičius.

„Esu dalyvavęs LTOK mokymuose pradedantiesiems ir man labai patiko, todėl norėjau tęsti šį ciklą. Įdomūs lektoriai, daug praktinių užduočių, kurios labai įtraukia ir pakeičia kartais pabostančią teorinę medžiagą. Tikrai rekomenduoju sudalyvauti tokiuose mokymuose. Pats dar nežinau dėl savo ateities, galbūt dar vieną sezoną pažaisiu futbolą, bet ateityje žadu likti šalia jo – užsimti tuo nematomu vadybiniu darbu, todėl tikiuosi ten pritaikyti čia įgytas žinias“, – sakė R.Vėževičius.

TOK PAGALBA

Tarptautinio olimpinio komiteto Olimpini solidarumas per metus finansuoja trejus LTOK organizuojamus sporto administravimo mokymus: vadybininkams, treneriams ir pažengusiems. Pastarieji skirti patyrusiems, aukštesnes pareigas užimantiems sporto vadybininkams. Visi šie mokymai – nemokami. LTOK sporto vadybos mokymus pažengusiems organizuoja nuo 2018 m.

Vyko šešios mokymų sesijos

KREIPĖSI Į TOK PREZIDENTĄ THOMĄ BACHĄ

Gruodį Lietuvos, Latvijos ir Estijos nacionalinių olimpinį komitetų prezidentai kreipėsi į Tarptautinio olimpinio komiteto vadovą Thomą Bachą, išreikšdami nepritarimą ir nusivylimą TOK vykdomojo komiteto sprendimu, susijusiu su neutralių sportininkų dalyvavimu olimpinėse žaidynėse.

TOK vykdomasis komitetas priėmė sprendimą leisti Rusijos ar Baltarusijos pasą turintiems sportininkams, įveikusiems tarptautinių federacijų atrankos sistemas, dalyvauti 2024 m. vasaros olimpinėse žaidynėse neutralių atletų statusu. Tai reiškia, kad žaidynėse nebus minėtų šalių vėliavų, himnų, spalvų ar bet kokių ženklų, pagal kuriuos būtų galima identifikuoti valstybes. Rusijos ir Baltarusijos komandoms bei oficialiems asmenims durys į olimpines žaidynes lieka užvertos.

„Vos išgirdę apie šį sprendimą ėmėme kalbėti su Baltijos ir Skandinavijos šalių nacionaliniais olimpiniais komitetais. Visada aiškiai deklaravome savo paramą Ukrainai ir smerkėme rusų ir baltarusių dalyvavimą olimpinėse žaidynėse. Ši pozicija nepasikeitė. Esame nusivylę sprendimu, raginame tarptautines sporto federacijas neįsileisti šių šalių sportininkų į tarptautines varžybas, taip pat reikalaujame, kad kuo greičiau būtų pateikta aiški sistema, kaip bus filtruojami karą palaikantys rusų ir baltarusių sportininkai“, – sakė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

TOK vadovui adresuotu raštu Baltijos šalių olimpinį komitetų prezidentai ne tik pasmerkė šį sprendimą, bet ir pareikalavo paaiškinti, kaip veiks sistema, pagal kurią bus aiškinamasi, kurie sportininkai palaiko karo veiksmus ir negali dalyvauti olimpinėse žaidynėse.

Baltijos šalių nacionalinių olimpinį komitetų vadovai – D.Gudžinevičiūtė,

vičiūtė, Janis Buks ir Urmas Soorumaa – pasirašė tokį kreipimąsi:

„Šiuo laišku Estijos, Latvijos ir Lietuvos nacionaliniai olimpiniai komitetai išreiškia nepritarimą ir nepalaikymą TOK vykdomojo komiteto sprendimui leisti neutraliems sportininkams, turintiems Rusijos ar Baltarusijos pasus, varžytis 2024 m. Paryžiaus olimpinėse žaidynėse.

Esame įsitikinę, kad kol Ukrainoje vyksta karas, per kurį nuo Rusijos vykdomų ir Baltarusijos palaikomų karo nusikaltimų kenčia civiliai gyventojai, toks sprendimas yra nepriimtinas. Kartu gedime daugiau nei 350 ukrainiečių sportininkų, žuvusių invazijos metu. Taip pat stengiamės palaikyti tuos, kurie liko be svarbios infrastruktūros, reikalingos ruoštis Paryžiaus olimpinėms žaidynėms.

Suprantame, kad ne visi (nacionaliniai olimpiniai komitetai – red. past.) laikosi tokio pat požiūrio ir jų nuomonės skiriasi, dėl to ir buvo priimtas šis sprendimas. Tačiau šiuo atveju manome, kad būtina pabrėžti kompetentingo, skaidraus, atskaitingo, sąžiningo ir aiškiai suprantamo sprendimo vykdymo tvarkos svarbą. Ir siekti išlaikyti patikimumą – ir tų, kurie šį sprendimą priėmė, ir organizacijų ar individų, kurie turės jį vykdyti.

Todėl raginame kuo greičiau nacionaliniams olimpiniais komitetams bei plačiajai visuomenei pristatyti techninį aprašą arba išsamų procedūros, kuri bus naudojama nustatyti, ar atletai atitinka neutralių sportininkų kriterijus, aprašymą.

Užtektų vieno incidento, kad olimpinės žaidynės taptų karą remiančia platforma. Užtikrinkime, kad taip neatsitiktų.“

Baltijos šalių olimpinį komitetų prezidentai

POSĖDYJE PATVIRTINTA GENERALINĖS ASAMBLĖJOS DATA

Gruodžio 14 d. Vilniuje vyko paskutinis šiais metais LTOK vykdomojo komiteto posėdis. Posėdyje patvirtinta LTOK generalinės asamblėjos eilinės sesijos data – ji vyks 2024 m. vasario 23 d.

Olimpinė čempionė, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė pasidalijo informacija apie pastarojo mėto tarptautinius renginius. Ji dalyvavo Lozanoje (Šveicarija) vykusiame Nacionalinių olimpinėjų komitetų asociacijos (ANOC) Vykdomosios tarybos posėdyje. O šiek tiek anksčiau dalyvavo ir Mumbajuje (Indija) vykusioje Tarptautinio olimpinio komiteto sesijoje bei Europos olimpinėjų komitetų asociacijos (EOK) Generalinės asamblėjos sesijoje.

„Šiuo metu tarptautiniuose renginiuose viena pagrindinių temų – Paryžiaus olimpinės žaidynės. Kalbama tiek apie organizacinę dalį, varžybas, logistiką, tiek apie tai, kaip sekasi ruošti nacionaliniams olimpinėms komitetams.

Žinoma, negalime nepaminėti neseniai priimto TOK sprendimo dėl neutralių sportininkų dalyvavimo Paryžiaus žaidynėse. Noriu patikinti, kad mūsų pozicija nesikeičia, nepritariame tam ir esame nusivylę“, – pakartojo D.Gudžinevičiūtė.

LTOK atstovai dalyvavo nuotoliniame susitikime su Baltijos bei Skandinavijos šalių nacionaliniais olimpiniais komitetais ir aptarė šią situaciją.

„Tai tikrai ne paskutinis toks susitikimas. Ne kartą kartu su kolegomis iš šių šalių raginame tarptautines sporto federacijas neįsileisti Rusijos ir Baltarusijos sportininkų į tarptautines varžybas. Tai vienintelis būdas užkirsti jiems kelią į olimpinės žaidynes. Dar kartą noriu pasidžiaugti geruoju pavyzdžiu, kurį parodė Tarptautinė lengvosios atletikos federacija, tvirtai užvėrusi duris rusams ir baltarusiams“, – sakė D.Gudžinevičiūtė.

Elvio Žaladario nuotr.

LOZANOJE – ANOC VYKDOMOSIOS TARYBOS POSĖDIS

Gruodžio 6 d. LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė dalyvavo Lozanoje (Šveicarija) vykusiame Nacionalinių olimpinėjų komitetų asociacijos (ANOC) Vykdomosios tarybos posėdyje. Šios tarybos nare ji tapo, kai buvo išrinkta Europos olimpinėjų komitetų asociacijos (EOK) viceprezidente.

„Tai paskutinis šiais metais posėdis, todėl buvo svarbu ne tik aptarti besibaigiančius metus, bet ir pažvelgti į 2024-uosius“, – sakė D.Gudžinevičiūtė.

Posėdžio metu pristatytos ANOC finansinės ataskaitos, kalbėta apie pasaulio paplūdimio žaidynių ateitį bei pasiruošimą kitais metais Portugalijoje vyksiančiai ANOC generalinės asamblėjos sesijai.

„Žinoma, ypatingas dėmesys skirtas kitais metais vyksiančioms

Paryžiaus olimpinėms žaidynėms. Tai pirmosios žaidynės po pandemijos, po dvylikos metų pertraukos grįžtančios į Europą – neabejojama, kad prancūzai ir sportininkams, ir sirgaliams pasiūlys įspūdingą reginį.

Pasiruošimas vyksta sklandžiai, tačiau nerimą kelia logistika. Kad laiku pasiektų sporto bazes, sportininkams ir treneriams teks labai gerai planuoti laiką ir, ko gero, naudotis viešuoju transportu. Didelės pajėgos metamos žaidynių dalyvių saugumui užtikrinti“, – pabrėžė D.Gudžinevičiūtė.

Posėdžio metu pranešimus pristatė penkių žemynų nacionalinių olimpinėjų komitetų asociacijos, kultūros ir švietimo, lyčių lygybės, teisės, rinkodaros, medicinos ir tvarumo komisijų vadovai.

ATSIRIBOTI NUO APLINKOS PADEDA IR KNYGOS, IR MUZIKA

TIK PERNAI IŠ ORIENTAVIMOSI SPORTO Į BIATLONĄ PERĖJUSI JUDITA TRAUBAITĖ SPARČIAI GERINA ĮGŪDŽIUS IR NAUJĄJĮ SEZONĄ FIKSUOJA ASMENINIUS REKORDUS. STARTAVUSIAME PASAULIO BIATLONO TAURĖS SEZONE J. TRAUBAITĖ RODO GERIAUSIUS REZULTATUS TARP TAUTIEČIŲ, O NESENIAI VYKUSIAME ETAPE ŠVEICARIJOJE PATEKO Į 50-UKĄ.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

GERIAUSI

Knyga: F. Dostojevskio „Nusikaltimas ir bausmė“.

Grupė / atlikėjas: „Imagine Dragons“.

Geriausias filmas: „Žiedų valdovo“ trilogija.

J. Traubaitė sėkmingai pradėjo šį biatlonų sezoną

Sportininkė su knygomis turi stiprų ryšį. Dėl to jai truputį amaudu, kad pastaruoju metu skaitymui laiko nepavyksta skirti tiek, kiek norėtų.

„Daugiausiai knygų, žinoma, kol kas perskaityta mokyklos laikais: dalis – programinė literatūra, kitos, dažniau per vasaros atostogas, – pasirinktos visiškai savo malonumui. Dabar pasirinkti skaitomą knygą šiek tiek sudėtingiau – privalomų skaitinių sąrašo nėra, o tai atriša rankas, bet rekomendacijų, kokią gerą literatūrą rinktis, niekada neatsisakyčiau“, – šypsosi biatlonininkė.

Patinka įvairūs žanrai

Kadangi J. Traubaitė skaitymas yra laisvalaikio, atsipalaidavimo ir šio tokio atitrūkimo nuo realybės būdas, ji mieliausiai renkasi grožinę literatūrą.

„Čia jau įvairiai – kartais mėgaujuosi nuotykių, fantastikos kūriniais, o kartais – detektyvinėmis istorijomis, psichologinio realizmo literatūra ar kitokia. Svarbiausia, kad knyga kurtų stiprią atmosferą. Pats geriausias jausmas, kai skaitant tarsi visiškai atsiriboji nuo supančios aplinkos ir nusikeli į aprašomą pasaulį“, – sako J. Traubaitė.

Kadangi sportininkė mėgsta maksimaliai pasinerti į knygos nuotaiką ar veiksmą, ji jas gali skaityti visą dieną. Tam, kad nepamestų ritmo, minties ir emocijos. Suprantama, kai apstu kitų veiklų, tai – sunkiai įgyvendinama. Dėl to, išskyrus mokslams reikalingą

literatūrą, J. Traubaitė dažniausiai skaito vasaromis.

„Pačią įsimintiniausią knygą išskirti sunku – vienos įsirėžia dėl įdomaus siužeto, kitos dėl stilistikos, kai kurios išlikusios atmintyje net kaip labai nepatikusios, matyt, jos išties stiprios, jei nepavyksta išmesti iš galvos. Gerą prasmę vieną įsimintiniausių man yra Fiodoro Dostojevskio „Nusikaltimas ir bausmė“, – sako J. Traubaitė.

Svajonė – didelis klasikos koncertas

J. Traubaitė patinka įvairi muzika – nuo klasikos iki tam tikrų roko ar popdainių. „Kada ir ką klausau, priklauso nuo aplinkos, situacijos, nuotaikos. Jeigu tai dainos, pirmiausia dėmesys visada krypsta į melodiją, aranžuotę – jei užkabina, tada labiau įsigilinu į žodžius“, – atskleidžia.

Biatlonininkė muzika dažniausiai lydi kaip fonas važiuojant automobiliu, o kartais – darant kokį nors techninį darbą kompiuteriu.

„Nemėgstu ir negaliu girdėti muzikos fone, kai reikia atlikti kokį nors kūrybinį ar daugiau susikaupimo reikalaujantį darbą. Turbūt dėl tos pačios priežasties nesu linkusi klausytis muzikos ir kartu skaityti knygos. Juk kiekvienas kūrinys, tiek muzikinis, tiek literatūrinis, siunčia savitą nuotaiką, į kurią ir norisi pasinerti, o ne maišyti tarpusavyje. Be to, kai groja pažįstama daina, mano dėmesys iškart nukrypsta į ją, o jei aplinka tinkama, tai norisi ir padainuoti“, – pasakoja J. Traubaitė.

Sportininkė pirmenybę teikia užsienio kūrėjams, nors yra ir patinkančių lietuviškų dainų bei instrumentinių kūrinių. Jos favoritė – grupė „Imagine Dragons“, kurios dainos įvairios tematikos ir stilistikos. Ji yra buvusi ir šios grupės koncertuose.

„Iš didesnių renginių, kur dar labai norėčiau gyvai sudalyvauti, – grupės „Coldplay“ koncertas. Būtų smagu kada nors apsilankyti ir kurioje nors garsioje klasikinės muzikos koncertų salėje ir išgirsti programą, atliekamą, pavyzdžiui, Berlyno filharmonijos orkestru“, – norus atskleidžia J. Traubaitė.

„Žiedų valdovo“ gerbėja

J. Traubaitė filmus dažniausiai žiūri norėdama tiesiog pailsėti ar pasikelti nuotaiką. Tam puikiai tinka komedijos, nuotykių arba veiksmo filmai.

„Pasitaikius progai, nevengiu pažiūrėti ir aukštų įvertinimų pelniusių dramų. Bet štai trilerių ar siaubo filmų gerbėja tikrai nesu. Filmus dažniausiai žiūriu vakarais. Kai esu ne namie, paprastai tam tenka naudoti kompiuterį, nors, aišku, smagiau, kai yra galimybė vaizdu mėgautis didesniame ekrane“, – sako sportininkė.

Jau daugybę metų jos geriausias ir mėgstamiausias filmas yra „Žiedų valdovas“. Tiksliau, visa jo trilogija.

„Neretai pagal knygą, kurią esi skaitęs, sukurtą filmą žiūrėti net itin komfortiška, nes tam tikri dalykai tarsi kertasi su skaitant susikurtu vaizdiniu, bet šiuo atveju man labai patinka, kaip filmai perteikia J.R.R. Tolkienu sukurtą pasaulį – atmosferą, siužetą, veikėjų paveikslus ir t.t. Nerealūs ir filmuose matomi gamtos vaizdai, istorijos pasakojimo tempas“, – mintimis dalijasi J. Traubaitė.

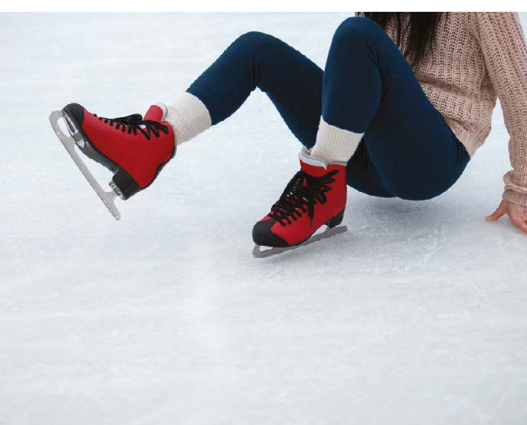
express care[®]

by affidea

Lengvi sužeidimai ar traumos? Atvykite.
Priimsime ir be išankstinės registracijos.

KADA KREIPTIS Į EXPRESS CARE[®]?

- Žaizdos, nudegimai, nušalimai
- Sqnarių išnirimai, patempimai
- Uždari rankos ir kojos žemiau kelio lūžiai
- Minkštųjų audinių sužalojimai
- Gvūnų įkandimai
- Karščiavimas
- Viršutinių kvėpavimo takų infekcijos
- Dehidracija

Konstitucijos pr. 15, **Vilnius** | Savanorių pr. 178, **Kaunas** | Vilniaus g. 47, **Šiauliai**

Paryžiaus Komunos g. 10A, **Klaipėda** | Smėlynės g. 74, **Panevėžys**

TRYS PUIKŪS PASIŪLYMAI METŲ PRADŽIAI!

~~32€~~

24€

VYRO SVEIKATOS TYRIMAI

Tyrimai:

- Bendras automatizuotas hematologinis (kraujo) tyrimas
- Prostatos specifinis antigenas (PSA)
- Glomerulų filtracijos greitis
- Kreatininas (su GFG)
- Šlapimo rūgštis
- Šlapalas

~~44€~~

33€

PIRMINĖ SKYDLIAUKĖS IŠTYRIMO PROGRAMA

Tyrimai:

- Antikūnai prieš skydliaukės peroksidazę (ATPO)
- Laisvasis tiroksinas (LT4)
- Laisvasis trijodtironinas (LT3)
- Tiotropinas (TTH)

~~79€~~

59€

IŠPLĖSTINĖ SKYDLIAUKĖS IŠTYRIMO PROGRAMA

Tyrimai:

- Antikūnai prieš skydliaukės peroksidazę (ATPO)
- Laisvasis tiroksinas (LT4)
- Laisvasis trijodtironinas (LT3)
- Tiotropinas (TTH)
- Tiroglobulinas (TG)
- Antikūnai prieš tiroglobuliną (Anti-TG)

Pasiūlymas iki vasario mėn. 29 d.

